

Colofon

Dorpskrant Nederhemert is een zelfstandige uitgave voor de inwoners van de dorpen Nederhemert-Noord en Zuid.

De redactie bestaat uit:

Gerrit Bouman	Jenny van den Broek
Dirk Brugmans	Willemien Hobo
Gerda Kooijman	Wim van der Toorn
René van de Werken	

Info en tips:

Voor het aanleveren van tips, artikelen:

dorpskrant@dorpsraadnederhemert.nl

Voor advertenties : willemien.hobo@gmail.com

Verspreiding en abonnementen:

Dorpskrant Nederhemert wordt gratis verspreid onder alle inwoners van Nederhemert. Mensen buiten Nederhemert kunnen een abonnement nemen. Een ophaalabonnement kost € 25,- en een abonnement per post kost € 35,- per jaar.

Bezorging, klachten, nieuwe abonnees:

Dirk Brugmans 06-22838436

Advertenties:

De Dorpskrant Nederhemert wordt bekostigd door advertenties. De prijzen zijn als volgt:

Advertentie omslag:

Hele pagina	- € 550,- per jaar
Halve pagina	- € 275,- per jaar
Kwart pagina	- € 137,50 per jaar

Advertentie binnenzijde:

Hele pagina	- € 150,- voor 1 uitgave	- € 500,- voor 1 jaar
Halve pagina	- € 75,- voor 1 uitgave	- € 250,- voor 1 jaar
Kwart pagina	- € 37,50,- voor 1 uitgave	- € 125,- voor 1 jaar
Achtste pagina	- € 20,- voor 1 uitgave	- € 62,50 voor 1 jaar

Digitaal

Website: www.dorpsraadnederhemert.nl.

Facebook: Dorpskrant Nederhemert

X: @DorpsrNhemert

Verantwoordelijkheid

De redactie van de dorpskrant draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud van de bij hen aangeleverde artikelen en behoudt zich het recht om artikelen te weigeren of aan te passen als de redactie dat noodzakelijk vindt.

Contact met de gemeente:

Hebt u klachten over allerlei zaken binnen Nederhemert die ook de gemeente aan gaan, denk aan kapotte verlichting, verstopte riolering, overlast e.d., bel dan altijd met telefoonnummer. **0418-681681**. Ook kunt u klachten melden via de Buitenveter app. De dorpskrant is niet bedoeld als klachtenplatform.

De contactpersonen binnen de gemeente zijn:

Diny van Aanholt, gebiedsregisseur van de gemeente Zaltbommel. Zij is bereikbaar op het nummer 0418-681645 of 06-29024749.

Binnen de politie is er ook een contactpersoon voor de dorpen. Voor ons is dat Shirley Doves, te bereiken via telefoonnummer 0900-8844

Op het moment dat ik dit schrijf, valt er een streep zonlicht over m'n toetsenbord. Tegelijkertijd schuift er steeds een donkere wolk voor de zon. Zon en regen wisselen elkaar af - zoals alles in ons dorp telkens weer vol afwisseling zit. Geen dag is gelijk aan de vorige of de volgende. Zo zijn weer drie maanden verstreken sinds de vorige krant: een korte tijd, en toch gebeurde er weer veel.

De zomer is inmiddels begonnen. Een seizoen van afronden én vooruitkijken. Voor sommigen nog een paar drukke weken, voor anderen komt er al rust in zicht. In de natuur is dit de tijd van volle bloei. Alles staat op zijn mooist. Waar de lente nog vol verwachting was, zie je nu de voltooiing ervan.

Dat gevoel leeft ook bij de kinderen van groep 8. Ze zijn bijna klaar met de basisschool. Als u dit leest zwaaien ze definitief af. Ze kijken terug op een tijd die in hun ogen voorbij kroop maar bij terugkijken voorbijflitste. Ze delen hun leukste en gekste momenten. Hun blik is al op de toekomst gericht. Wat gaat het worden? Dat weten ze nog niet. Maar er zijn al plannen voor de nieuwe stappen in de toekomst.

Anderen keken juist terug. Vijftigers kwamen samen en deelden herinneringen aan hún schooltijd van nog steeds dezelfde school in hetzelfde gebouw. Tijden veranderen, ook dat gebouw blijft niet bestaan... maar de verbondenheid, dié blijft.

En zo gaat het leven in dit dorp maar verder. Ondertussen rommelt het in de wereld van onrust: oorlogen, aardbevingen, klimaatproblemen, geschreeuw...

Maar hier, in dit dorp achter de dijk, ademen de bewoners nog eenvoudig de gezonde lucht in. Genieten ze van het uitzicht over de Oude Maas als ze met het pontje oversteken. Het pontje, dat nog steeds vaart. Kalm, zeker en vertrouwd. Waar het leven nog relatief rustig lijkt. Wat wonderlijk dat we nog in deze omgeving mogen opgroeien, wonen, werken. Dat ons dat, ondanks ieders kruis wat er ook heus is achter elke deur, toch tot diepe dankbaarheid mag stemmen.

Gerda Kooijman

INHOUDSOPGAVE JUNI 2025

Colofon en voorwoord	01
Inhoudsopgave	03
Nieuwtjes van de dorpsraad	05-06
Dodenherdenkingen Nederhemert	06-07
Onze kleinste Hèmersen	09-11
Koninklijke onderscheiding Riet Verhoeks	13
Fanfarecombinatie Prinses Juliana-Concordia	14-15
Tot ziens groep 8.....	18-21 & 24-27
Reünie De Wegwijzer - klassen van 1979.....	29
Zondagsschooljuf 25 jaar	31
Kerkdiensten in 't Slot in Gameren	33
Gedicht "De Mammoetboom"	35
Getrouwd	36-37
Tamara's verse friet.....	38-39
Ingezonden brief	39
Onze supermarkt in een nieuw jasje.....	41
Van schipper tot veerman.....	42-43
De Tuynkamer	44-45
Een ondernemerspaar blikt terug	48-49
Horizon technologies.....	50-51
Huwelijksjubileum 45 jaar getrouwd Henk en Aletta Bernouw	51
Harpiste Lavinia Meijer	53-54
Jonge Ajaxsupporters.....	54-55
Speeltuin Nederhemert-Zuid	57-59
Biologisch bedrijf van Bodo Rammelsberg.....	62-63
Elke dag de krant.....	63-64
Persoonlijke herinneringen van Jan van Wijk.....	64-67
Voor u gespot: Bentleytour	67
Koningsdag fotoreportage	69
Twintig vragen aan Anouk van der Meijden.....	70-71
Van veldwachter naar politieagent	72-73
Nieuws van de senioren	75
Een Hèmers kinderverhaal	76-77
Recept: Bossche Bollen	77
Gezondheidscentrum	79
Weetjes over Nederhemert.....	80
Voor u bewaard uit 1985 en 1991	81
Vakantiebijbeldagen	83
Rouw	84

Nieuwtjes van de dorpsraad

Bezoek gemeenteraad 15 mei 2025.

Op donderdagavond is de gemeenteraad op bezoek geweest in ons dorp. Iedereen kon aansluiten om 19.30 uur, waarna we een wandeling door het dorp hebben gemaakt en onze voorzitter Walter Esch korte toelichtingen heeft gegeven.

We zijn gestart bij de Maastuinen en aansluitend langs de school en de tijdelijke opvang "De Schakel" naast de kerk gelopen naar de nieuwbouw aan het Boveneind.

Van daaruit ging de wandeling naar de eventuele locatie van de nieuw te bouwen school aan de Nederhemertse kade en via het speeltuintje in de Ormeling terug naar het dorpshuis.

In het dorpshuis kon eenieder vragen stellen en werd er een toelichting gegeven door medewerkers van de gemeente.

Al met al een positief bezoek.

Dodenherdenking 3 en 4 mei 2025.

De dorpsraad heeft op zaterdag 3 mei een herdenking gehouden en een krans gelegd. De herdenking vanuit de gemeente was op zondag 4 mei, de nationale dag voor de herdenking. Daarbij is het gedicht wat gemaakt was door Esmee Oomen door haar zelf voorgedragen.

Speeltuin.

Op zaterdag 24 mei is de Speeltuin op Nederhemert-Zuid officieel geopend. Het is een prachtig modern pand dat heel mooi in de omgeving past. Het is het jaar rond open, dus ook na een lekkere winterwandeling kun je heerlijk genieten van een kopje koffie.

Jeu de boules baan.

Op het terrein naast de horecagelegenheid en tussen het pad naar het parkeerterrein komt een mooi jeu de boules baantje.

Hier is een vereniging voor opgericht door Walter Esch. T.z.t. volgt informatie hoe u lid kunt worden van de vereniging.

Dorpshuis.

Walter Esch en Kees Oomen hebben een gesprek gehad met het bestuur van het dorpshuis en de beheerder. Met de vraag wat er nodig is om het dorpshuis op te knappen c.q. aantrekkelijker te maken. Er zijn wat punten naar voren gekomen en aan de hand daarvan gaat een plan gemaakt worden.

Vuilruimen.

Het jaarlijkse vuilruimen is weer succesvol geweest. Alles is goed gegaan in Nederhemert Noord en Zuid.

De kanttekening bij het ruimen in Noord is, dat als men zijn of haar hond uitlaat langs de Maasdijk en zakjes meeneemt om netjes de poep in te doen, het de bedoeling is, dat je dit zakje in de prullenbak moet doen en niet langs de weg moet gooien, want dan maak je het probleem alleen maar erger!

Na het ruimen is iedereen getraakteerd op een voortreffelijke lunch. Een en ander was prima geregeld door de dames Clara Eijzinga en Elisabeth van Wassenaar.

Speeltuintje Ormeling.

Er zijn 3 plannen gemaakt voor het opknappen van het speeltuintje in de Ormeling.

Eerdaags volgt een uitnodiging vanuit de gemeente om dit met belangstellenden door te nemen in de Speeltuin.

We delen dit op social media en hangen de uitnodiging voor de bijeenkomst in het informatiebord op.

Fietspad onder langs Eilandse dijk.

In de planning staat de realisatie van het fietspad onder langs de Eilandse dijk voor eind 2027.

De werkzaamheden die nu uitgevoerd zijn moesten vanwege onderhoud van het asfalt. Echter is het nu voor fietsers helaas niet veiliger geworden.

Bankje Zietfortseweg.

Op initiatief van de dorpsraad is een bankje geplaatst langs de Zietfortseweg waar wandelaars even een rustmoment kunnen nemen en genieten van de omgeving.

Zomermarkt 28 juni 2025.

Op zaterdag 28 juni organiseren we weer een zomermarkt op de Sterakker met medewerking van Ernst van Wijk van Yarn & Yellow en Gert-Jan Kuipers.

We hopen op mooi weer en een gezellige dag. De markt begint om 10.00 uur en eindigt om 14.00 uur.

De krant bezorgen ze ook rond die tijd, dus voor aanmelden is het dan te laat, maar u bent zeker welkom om een kijkje te nemen. Er is naast het ruime assortiment van Yarn & Yellow nog heel veel meer te zien, te kopen, te eten en te drinken.

We wensen u weer veel leesplezier en een fijne zomer.

Dorpsraad Nederhemert

Dodenherdenkingen

Nederhemert

3 & 4 mei 2025

In Nederhemert werd dit jaar op zaterdagavond 3 mei en zondagmiddag 4 mei stilgestaan bij de slachtoffers van oorlogen en conflicten. De jaarlijkse dodenherdenking werd met plechtigheid en respect gehouden, waarbij de gemeenschap samenkwam om te gedenken. Op zaterdagavond organiseerde de Dorpsraad van Nederhemert een herdenkingsceremonie. Tijdens deze bijeenkomst sprak Wim van der Toorn de aanwezigen toe en benadrukte het belang van herinnering en vrede. De ceremonie werd afgesloten met een kranslegging door Walter Esch, voorzitter van de Dorpsraad, waarmee de gemeenschap eer betoonde aan de gevallen.

Ook op zondagmiddag werd een herdenkingsmoment gehouden. Gilco Grandia hield namens de Gemeente Zaltbommel een toespraak. Esmee Oomen droeg een gedicht voor, wat een emotioneel en persoonlijk element toevoegde aan de plechtigheid. Namens de Gemeente Zaltbommel werd door Gilco Grandia een krans gelegd. De combinatie van toespraken en voordrachten maakte van de herdenking een betekenisvolle en ingetogen bijeenkomst.

Dirk Brugmans

Gedicht Esmee Oomen van 'CBS De Wegwijzer'

Oorlog komt als donder aan,
Laat geen huis of straat meer staan.
Alles trilt, de lucht is zwart,
Angst kreunt in ieders hart.

Mensen rennen, zoeken hoop,
Maar de wereld lijkt zo doof.
Schoten klinken, bommen vallen,
Wie zal ooit weer vrede halen?

Toch, zelfs tussen as en pijn,
Kan er nog een zonnestraal zijn.
Kinderen lachen, bloemen groeien,
Nieuwe dromen en harten bloeien.

Vrijheid komt na lange tijd,
Samen sterk, geen angst, geen strijd.
Hand in hand, zij aan zij,
Bouwen wij een land weer vrij.

En gelukkig is de oorlog voorbij,
De slachtoffers worden op 4 en 5 mei herdacht.

Onze kleinste Hemersen

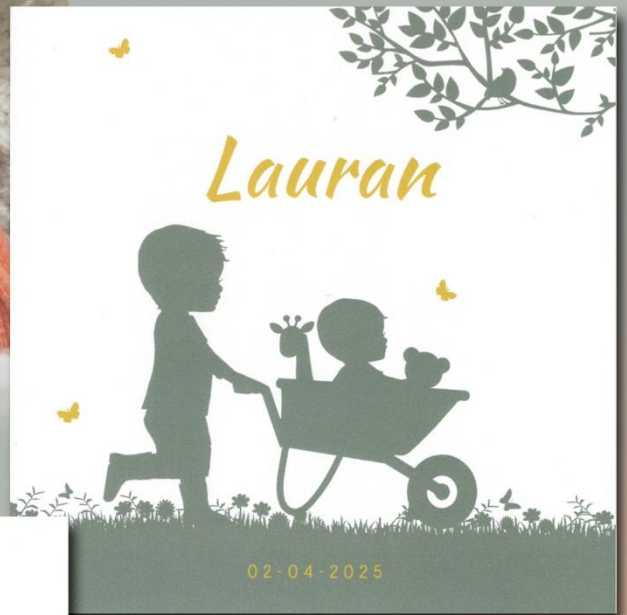
Laurant Herman Laurens

18:33 51 cm 3585 gram

Trotse ouders en grote broer
Chris, Margreet en Aron van Aalst

Het begin van
een nieuw leven,
zo fijn en klein.

Dankbaar en blij
dat we voortaan
met z'n vieren zijn!

Het blijft altijd een wonder, een kind, volmaakt en klein.
Gods schepping zo bijzonder, dat er geen woorden voor zijn.

Gera Lena

Lena is het zusje van Romy

Leander en Ingeborg Oomen

26 april 2025

Onze kleinste Hemersen

In de moederschoot geweven, tot een wonder van bestaan,
bracht God je in ons leven. Dankbaar noemen wij jouw naam.

Tulion

Cornelis Dirkjan Herman

1 mei 2025

3480 gram | 50 cm | 15.34 uur

Trotse ouders:
Dirk-Jan en Willemieke Oomen
Grote zussen:
Cathalinn en Josefien

Met zorg gedragen,
in liefde ontvangen,
beveiligd als een kostbaar pand.
Als we naar je kijken,
is 't opnieuw een wonder,
niet vanzelfsprekend
maar een *geschenk* uit Gods hand.

9 maanden zijn eindelijk voorbij,
nu hebben wij er een broertje bij.
Hij moet nu nog groeien,
zodat we later samen kunnen stoeien.

Mats Pieter

Van der Steenhoven

18.00 uur . 3930 gram . 50 cm

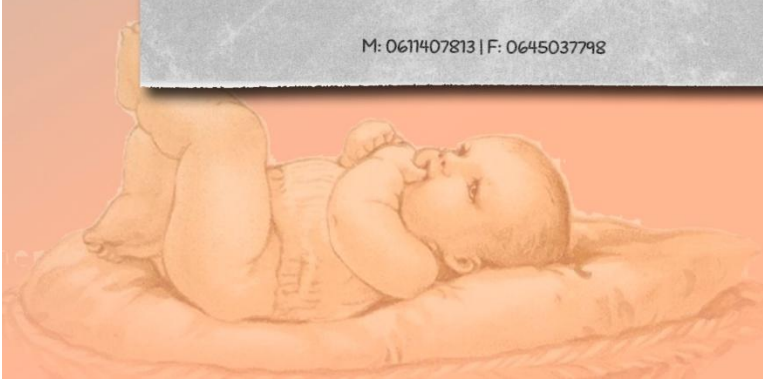
Trotse ouders en broers
Mark, Femke, Jelle & Bram
Molendwaarsstraat 9
5317 NP Nederhemert

M: 0611407813 | F: 0645037798

Mats

12 mei 2025

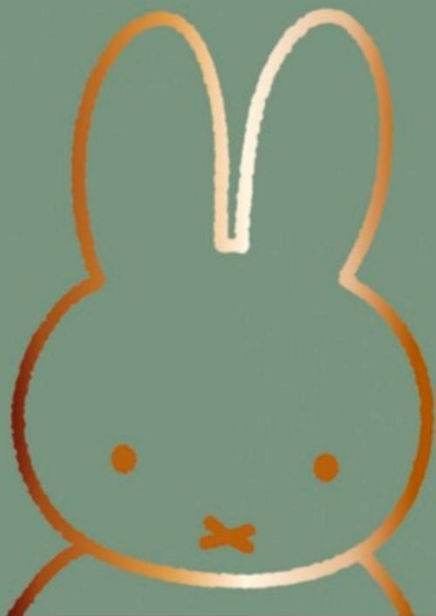
Onze kleinste Hemersen

Yari

- 18 mei 2025 -

Yari
van Genderen

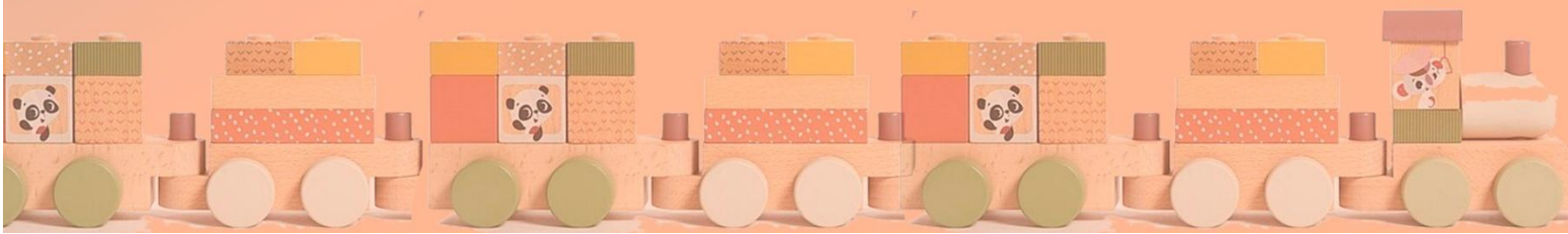
Bas, Joyce, Noa en Dani van Genderen

Lief kindje, klein en teer,
telkens is het weer een wonder.
Zoveel kindjes, keer op keer,
in ons dorp, altijd weer bijzonder.

Stuurt u ons een kaartje fijn?
Dan zal er een presentje zijn,
van onze krant, met veel plezier,
een warm welkom, speciaal voor hier.

van de dorpskrantredactie

Koninklijke onderscheiding

“Een heel gezelschap kwam er aan wandelen naar ons huis; Burgemeester Marnix Bakermans, Margot Schreuders, Kabinetszaken, wethouder Ed Goossens en ook de kinderen met aanhang, een hele stoet,” zegt Riet. “Voor ik van boven naar onder was, zat heel de kamer vol, echt niet te geloven,” zei Riet. Er waren ook mensen vanuit de Hervormde Kerk uit Well en mensen van de Zonnebloem aanwezig.

Riet kreeg van de burgemeester namens de Koning een koninklijke onderscheiding uitgereikt en werd benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. De Burgemeester, die het lintje opspeldde, prees de inzet van Riet en noemde het vele vrijwilligerswerk op dat Riet doet voor o.a. de Kerk in Well waar ze al meer dan 25 jaar geregeld met de auto mensen die moeilijk kunnen lopen, ophaalt voor de kerkdienst.

Ook organiseert ze mede activiteiten, zoals een rommelmarkt en zamelt ze spullen in om die weer te verkopen om zo wat geld binnen te krijgen voor het Onderhoudsfonds van de Kerk. Vrijwilligerswerk voor de Zonnebloem hier in de buurt doet ze ook. Ze benadert o.a. mensen die graag mee willen doen met de activiteiten van de Zonnebloem, zoals een bootreis, kerstdiner, bingo en een stampottenbuffet.

Toen ik die avond bij Riet was, waren ze die dag ook uit geweest, heerlijk gevaren met 168 personen, rondje Bommelerwaard. Dat was weer een gezellige dag. Ook in juni organiseren ze weer een middag in de Weesboom. Hier kunnen de mensen tegen een kleine vergoeding naar toe komen en krijgen koffie, thee en diverse versnaperingen.

Riet Verhoeks kreeg een Koninklijke Onderscheiding

“Dit was een complete verrassing. Echt, hier had ik niet op gerekend.” Dat waren de eerste opmerkingen van Riet toen ik op een avond wat informatie van haar kreeg om wat in onze Dorpskrant te schrijven. Riet, die 68 jaar is, was die morgen op 25 april thuis boven bezig toen ze buiten wat hoorde. Ze keek boven door het raam en stond meteen op de foto, genomen door de fotograaf van de Gemeente Zaltbommel.

We feliciteren Riet van harte met haar onderscheiding!

Dirk Brugmans

Fanfarecombinatie Prinses Juliana-Concordia

Concert op de Grebbeberg en Liberation Bike tour

Het is 5 mei, Bevrijdingsdag! Om 7 uur 's ochtends verzamelen we bij het muziekgebouw aan de Middelkampseweg in Gameren. Op dat moment staat de touringcar van Kras al klaar. We zetten al onze instrumenten en toebehoren in de bus en om 7.30 uur is het zo ver en vertrekken we naar de Grebbeberg. Deze dag zal in het teken staan van herdenken van het oorlogsleed en het vieren van de vrijheid.

Om 8.15 uur komen we aan op Militair Ereveld Grebbeberg. Het bevrijdingsvuur is ondertussen door twee leden opgehaald in Wageningen en zal de hele dag met ons mee reizen. Bij het ereveld hebben we een ruimte om onze spullen neer te zetten. We zijn uniform gekleed in zwarte kleding en zullen een ingetogen ceremonie verzorgen bij het monument.

Om 8.45 uur staan we opgesteld en lopen we in stilte in een rustig marstempo naar het monument. Er zijn ook wat toehoorders, een aantal familieleden, vrienden en bekenden en een aantal mensen die onze ceremonie toevallig 'aanlopen'.

Eenmaal bij het monument aangekomen, stellen we op en spelen we een aantal koralen, waaronder het mooie gedragen "Blijf bij mij Heer", wat op zo'n memorabele plaats ontzettend veel indruk maakt. Tijdens de ceremonie worden er twee gedichten voorgelezen door Luuk en Noud Kolbach, spreekt Wim van Dalen namens de muziekvereniging en leest Leo Weyman een toespraak, welke door de Gemeente Zaltbommel is verzorgd. We leggen als vereniging een krans, daarna klinkt het Taptoesignaal en houden we 2 minuten stilte. Aansluitend spelen we het Wilhelmus.

Het was een prachtig moment op de Grebbeberg. In de stilte van de natuur, met het zonlicht wat als troost door de bladeren van de bomen op je neervalt en warmte geeft, kon je

echt even stilstaan bij wat zich allemaal heeft afgespeeld tijdens de oorlog en denken aan al het leed en de gevallen slachtoffers tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Na het terugmarcheren kregen we even tijd om deze ceremonie en het gevoel te laten bezinken. Je kon wat rondkijken op de begraafplaats of een korte wandeling maken. Daarna konden we ons verkleden en hebben we onze spullen weer opgepakt om aan het tweede deel van de dag te beginnen. We nemen de tijd om met z'n allen op de parkeerplaats koffie te drinken met wat lekkers erbij en bereiden ons voor op het vieren van Bevrijdingsdag. En wel op de fiets!

Onze fietsen zijn inmiddels uitgeladen uit de vrachtwagen en worden versierd met een mooi bordje met daarop een ieders naam en de titel van onze fietstocht "JCC Liberation Bike Tour". We gaan fietsen van de Grebbeberg naar Gameren, een tocht van ca. 56 km. We komen o.a. door Kesteren, Pottum (nog nooit van gehoord), IJzendoorn en Echteld, waar het prachtig versierd was, gingen de Waalbrug over en fietsten door Wamel, Dreumel en Rossum naar Zaltbommel. Ondertussen hadden we een aantal pauzemomenten voor koffie, een lekkere lunch en een ijsje. We kwamen om 15.00 uur aan in Zaltbommel, op het terrein van Tour de Waal, tegenover de Waalkade. Daar hebben we nog wat gedronken en konden we rondkijken tussen de legertenten en -voertuigen. Om 15.45 uur zaten we weer op de fiets en zijn we naar het muziekgebouw gefietst om daar van een heerlijke maaltijd met soep, salades, gehaktballen en brood te genieten. Na het eten was het tijd om snel om te kleden voor het derde deel van deze dag: het Bevrijdingsconcert op het Eiland bij het kasteel.

Om 18.00 uur waren de eerste mensen al weer druk bezig om het terrein bij het kasteel feestelijk aan te kleden. Er was overdag al een mooie tent (overkapping) gebouwd, waarbij ook voor verlichting was gezorgd. Dat zag er al

meteen sfeervol uit. De catering was in handen van La Festa. Tegen 19.00 uur stond alles klaar en waren de leden klaar voor het concert.

Deze avond heeft nog een extra feestelijk tintje, want na jarenlang in 'eigen' zwarte kleding en voor de heren een blauw overhemd, presenteren we ons in een nieuw uniform. Het is geheel donkerblauw met het logo in donkerblauw geborduurd op de zak en een witte blouse/overhemd. Fijn om weer zo netjes en uniform gekleed te zijn.

En waar je als vereniging alleen maar op kunt hopen, zijn we ontzettend blij dat er zoveel mensen naar dit concert toegekomen zijn om Bevrijdingsdag muzikaal met ons af te sluiten. Het was een prachtige avond. Het weer was goed, de sfeer was fijn en de muziekstukken waren mooi en toegankelijk. Leo Weyman was onze verteller deze avond en hij heeft mooie verhalen, grappige anekdotes en waardevolle historie met ons gedeeld, omlijst door bij de verhalen passende muziekstukken. Van het werk 'Floris' tijdens het binnenbrengen van het bevrijdingsvuur, het 'Wilhelmus' na het ontsteken van de vlam, tot het heroïsche werk 'Soldaat van Oranje' en het alom bekende 'We'll Meet Again'. In totaal hebben we 12 stukken ten gehore gebracht, allemaal met een eigen klank en verhaal. Het was een avond waar we nog lang met veel plezier aan terug zullen denken.

Onze dank gaat uit naar iedereen die bij dit concert aanwezig was, en aan iedereen die heeft geholpen dit mogelijk te maken!
Fanfarecombinatie Prinses Juliana-Concordia

Groep 8... een mijlpaal in je leven. Straks vliegen er 28 kinderen uit. Ze staan op de grens van kind en jongvolwassen. Waar gaan ze heen... Wat vonden ze van de jaren hier op school, wat zijn hun herinneringen, hun toekomstverwachtingen.... Ze vertellen het zelf!

Naam: Roel Oomen

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: In groep 4 gingen we naar Duinoord, dat was heel leuk. Sportdag in groep 7 was ook leuk. Vooral slagbal was leuk.

Welke vakken vind je het leukst: Gym en pauze.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? In groep 2 gingen we spelen op de gang en toen gingen kinderen de juf slaan. Ik was aan het spelen maar toen moesten we naar meester Van der Toorn.

Wat vond je niet leuk op school: De vakken taal, rekenen, spelling, Blitz, aardrijkskunde en biologie.

Naar welke school ga je hierna? Naar het Willem van Oranjecollege in Wijk en Aalburg. En dan ga ik kader-mavo doen.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Monteur of in de bouw en heel rijk.

Naam: Roëlle Egas

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Ik speelde vroeger in groep 1 en 2 graag in de poppenhoek en buiten. En dat we in groep 1 een juf hadden die kleurplaten verscheurde als ze niet netjes genoeg waren. Groep 3 vond ik niet leuk want toen kwam corona en mochten we niet naar school toe. We hadden in groep 5 een leuke 1 aprilgrap bedacht. En groep 6 vond ik in het begin niet leuk want we hadden heel de tijd een andere juf of mester. En groep 7 was dat we de bruiloft van meester Blom hadden.

Welke vakken vind je het leukst: Gym en handvaardigheid.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Dat we bij gym de douches aan hadden gezet. En dat we gingen klieren met de ballen die in de kleedkamer lagen. En in de kleutergymzaal in de pauze dat we met een grote bal over gingen slaan.

Wat vond je niet leuk op school: In groep 8 het slachtbaltoernooi.

Naar welke school ga je hierna? Naar de Gomarus in Zaltbommel

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ik wil denk ik naar de kinderopvang.

Naam: Deborah Oomen

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: We gingen in de kleine gymzaal met de grote bal overgooien in de pauze. In groep 8 kwam juf Mans er achter en toen moesten we schrijven 😊

Welke vakken vind je het leukst: Gym.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Juf Mans had een gat in haar rok en toen heeft ze het met tape beplakt.

Wat vond je niet leuk op school: Huiswerk

Naar welke school ga je hierna? Ik ga naar het gompie (Gomarus) in Zaltbommel en ik doe mavo/havo.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Dat weet ik niet precies. Ik wou eerst in het leger en toen acteur en vorig jaar dierenarts maar nu weet ik het niet meer.

Naam: Bart Kroon

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: In groep 1 hadden we een magneetbord en daar wou ik het snelste zijn. Dan kon ik mijn naam bij schilderen zetten. We hadden ook een soort skelter, daar wou iedereen op dus als we naar buiten gingen, renden we heel hard om als eerste op de skelter te kunnen.

Welke vakken vind je het leukst: Ik vind gym heel leuk en ook het droneproject.

Wat vond je niet leuk op school: Als je straf kreeg.

Naar welke school ga je hierna? Ik ga naar het Willem van Oranjecollege. Daar ga ik kader-vakcollege doen

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ik vind tuinen heel leuk en monteur ook.

Naam: Nina den Hartog

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Toen het 1 april was in groep 5 waren we met de halve klas te laat gekomen en de juf wist daarvan dus had ze ons straf gegeven. Ik vond het leuk om buiten te spelen. Ik deed graag spelletjes met vriendinnen en vond het ook altijd leuk als je speelgoed van thuis mee mocht nemen. De andere jaren vond ik heel leuk en had verkering in groep 3 en toen heb ik het uitgemaakt met die jongen. Ik begon toen te huilen, hij zat bij mij in de klas.

Welke vakken vind je het leukst: Gym, buitenspelen, spelletjes en handvaardigheid.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Bij gym gingen we altijd met de grote bal klieren en dan deden we de grote bal in de douches. Dan was heel de kleedkamer nat. We vergaste de kleedkamer ook en we vonden het altijd leuk met de gymmeester.

Wat vond je niet leuk op school: Straf.

Naar welke school ga je hierna? Gomarus in Zaltbommel. Ik ga mavo doen.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ik denk dat ik juf wil worden.

Naam: Kees op 't Hof

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Het droneproject

Welke vakken vind je het leukst: Gym en geschiedenis en handvaardigheid.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Ja in groep 5 was een keer het dak lek en toen ging het heel hard regenen. Toen stond de gang helemaal onder water.

Wat vond je niet leuk op school: het huiswerk en schrijven.

Naar welke school ga je hierna? Het Willem van Oranjecollege en het niveau is kader-vakcollege.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Monteur.

Naam: Liz Verheij

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: In de poppenhoek spelen. Op het kleuterschoolplein op de schommels met 5 mensen, in de zandbak. Toen ik in groep 2 zat wou ik heel vaak terug naar de voorschool gaan kleien. Ik vond de juffen in de kleuterklassen heel leuk en juf Prosman en juf Vervoorn die nu jammer genoeg weg is. En ook juf van Brakel. En dat we in groep 7 eerst de bruiloft van een juf of meester hadden, dat was meester Blom. Een 1 aprilgrap in groep 5, dat we met de hele klas te laat kwamen. Schoolreis naar Duinoord en Burgers Zoo. Dat was heel grappig want toen hadden we ruzie. Bijna elk schoolreisje wat ik nog weet was het ruzie en dat is best grappig. Toen het corona was zaten wij in groep 3 en had juf Prosman iets gemaakt voor ons dat ze ons miste en had dat naar heel onze klas opgestuurd.

Welke vakken vind je het leukst: Gym, pauze en handvaardigheid

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Best veel.

Wat vond je niet leuk op school: Sommige dingen die er zijn gebeurd.

Naar welke school ga je hierna? Willem van Oranje in Wijk en Aalburg en het niveau is kader-basis.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Een prof-voetbalster worden en als dat niet lukt: Kapster

Naam: Joris Kreling

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Ik vond altijd rijden in de skelter als postbode leuk en andere kinderen irriteren 🤪🤪🤪 In de bouwhoek of boven spelen en het allerleukste vond ik Duinoord en Burgers-Zoo. Schoolvoetbal was leuk en slagbal toernooi (toen het nog slagbal was) en juf Vervoorn die nu weg is en juf Prosman.

Welke vakken vind je het leukst: Gym, buitenspelen en de pauze.

Heb je hier op school weleens wat gek meegemaakt?

Dat de wc onder het wc-papier zat en dat de pot bijna was overstroomd en toen dacht ik dat het weer overging als ik er meer wc-papier in deed maar dat werkte niet. Dat de regenpijp was afgebroken toen er iemand op zat en dat ik tegen de muur aan was gerend met groep 4 bij de gym

Wat vond je niet leuk op school: Toen in groep 6 dat we elke dag een andere juf en meester kregen en sommige juffen

Naar welke school ga je hierna? Ik ga naar het Cambium Buis-baloot en ik ga naar het vwo met Roan

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ja ik vind kok wel leuk maar weet nog niet wat ik ga worden

Naam: Daniël Hovestadt

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Op het kleuter schoolplein reed ik graag op de driewielskelter

Welke vakken vind je het leukst: Gym.

Heb je hier op school weleens wat gek meegemaakt?

Ik was in groep 1 of 2 met de driewielskelter over de kop gevlogen

Wat vond je niet leuk op school: Vooral de vakken taal, rekenen, spelling, schrijven en het leren en schrijven.

Naar welke school ga je hierna? Naar de Gomarus in Zaltbommel en ik ga Havo-VWO doen

Wat wil je later graag worden of bereiken? Schipper, bij de Marine, het arrestatieteam, of bij een op- en overslagbedrijf.

Naam: Iza Groeneveld

Vertel iets wat je nog weet van school: Ik zit sinds groep 8 hier op school maar het leukste was op het grasveldje lummelen en met gym trefbal enzo. En met de drones. Vooraf deden we met ballen, was ik bekogeld. Als Casper me zag kreeg ik altijd een beuk

Welke vakken vind je het leukst: Gym en handvaardigheid.

Heb je hier op school weleens wat gek meegemaakt? Dat er ballen bij de gym in de wc lagen.

Wat vond je niet leuk op school: Blits en nieuwsbegrip

Naar welke school ga je hierna? Naar het Cambium: Buys Ballot in Bommel en ik ga VWO doen

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ik wil het onderwijs in en juf worden op de basisschool

Naam: Esmee Oomen

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: In groep 1 en 2 speelde ik graag in de poppenhoek. En in groep drie was het Corona toen hadden we juf Prosman. Dat was een hele leuke juf. In groep vier hadden we juf Vervoorn en juf Aalvanger en juf van Brakel, dat was altijd heel gezellig. En in groep 5 was het ook wel een leuk jaar maar toen hebben we niet veel gedaan. In groep zes was het een heel rommelig jaar want we hadden bijna elke dag een andere juf want juf de Stigter was zwanger. In groep 7 was het altijd gezellig en hadden we de bruiloft van meester Blom. En groep acht was het project leuk en de uitjes waren ook leuk. Duinoord was leuk en Burgers Zoo.

Welke vakken vind je het leukst: Gym en handvaardigheid

Heb je hier op school weleens wat gek meegemaakt?

De 1 april grappen waren altijd leuk en de verjaardagen waren heel grappig

Wat vond je niet leuk op school? Toetsen en de eindtoets

Naar welke school ga je hierna? Het Willem van oranje college niveau: Mavo

Wat wil je later graag worden of bereiken? Weet ik nog niet

Naam: Hanne Versteeg

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Ik vond in groep 1 en 2 buitenspelen altijd heel leuk, want dan gingen we schommelen en deden we een plank tussen 2 schommels en konden we met zijn allen schommelen.

Welke vakken vind je het leukst: Ik vind handvaardigheid wel het leukst.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

In groep 2 speelde ik altijd achter het schuurtje met een paar andere kinderen en dan gingen we altijd keihard over het plein heen rennen voor onze zogenaamde missie's. En dan gingen we weer naar het schuurtje voor de volgende missie

Wat vond je niet leuk op school? Dat ik in groep 4 extra rekenwerk mee naar huis kreeg en dat dan moest maken

Naar welke school ga je hierna? Ik ga naar het Gomarus in Zaltbommel, in een combi-klas Mavo/Havo

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ik weet echt nog helemaal niet wat ik wil worden.

Naam: Gert-Jan van der Vliet

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Dat we met zijn allen naar Duinoord gingen met schoolreisje.

Welke vakken vind je het leukst: Gym en projectavond

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

Dat we met 22 man te laat kwamen op 1 april en toen deed de juf alsof ze heel boos was en we moesten met zijn alle schrijven en de juf ging met de kinderen die niet te laat waren in een RT-hokje zitten en toen kwamen ze de klas binnen en toen zeiden ze 1 april en iedereen dacht dat het echt was.

Wat vond je niet leuk op school? Lessen volgen en straf

Naar welke school ga je hierna? Ik ga Havo doen op de Gomarus

Wat wil je later graag worden of bereiken? Iets met de hand maar wat weet ik nog niet.

Naam: Thirza Brouwer

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Ik maakte altijd de werkjes als eerst af en ging ik meestal in de poppenhoek. Maar dat was op een andere school. Ik ben toen verhuisd en in groep drie kwam ik er bij.

Welke vakken vind je het leukst: Handvaardigheid

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

Op 1 april kwam bijna de hele klas te laat in groep 5 toen deed de juf heeeeeeel erg boos en liet ze de kinderen schrijven die te laat waren gekomen en toen riep ze na een poosje 1 APRIL!

Wat vond je niet leuk op school? Rekenen, Blits, Engels, Aardrijkskunde en het Openluchtmuseum

Naar welke school ga je hierna? Naar het Willem van Oranje college in de mavo/havo klas

Wat wil je later graag worden of bereiken? ...oppas want ik wil een hond en ik vind het zielig als die de hele dag thuis is en als je oppas bent dan ben je gewoon de hele dag thuis en mijn moeder is ook oppas en ik vind het ook leuk maar als ik toch niet oppas word dan wil ik Dagobert Duck worden maar dan de vrouwelijke versie en wat guller.

Naam: Casper Oomen

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: In groep 1 of 2 heb ik een keer met Deborah punten geslepen

Welke vakken vind je het leukst: Gym, Engels, pauze, handvaardigheid.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

Er ging een meisje mij ineens kussen.

Wat vond je niet leuk op school? Groep 6 want toen hadden we heel veel verschillende juffen en meesters

Naar welke school ga je hierna? Naar het Willem van oranje college en ik ga kader vak college doen.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Dat weet ik nog niet

Naam: Hadassa van der Vliet

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Op schoolreisje naar Duinoord. 😊

Welke vakken vind je het leukst: Gym.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

De afstandsbediening van de juf weghalen.

Wat vond je niet leuk op school? Toetsen

Naar welke school ga je hierna? Niveau mavo, school Gomarus

Wat wil je later graag worden of bereiken? Juwelier.

Naam: Ruben van Vliet

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Toen we een keer naar duinoord waren geweest en toen we een keer op 1 april later naar school kwamen en dat de juf ons liet schrijven en even later bleek het dat het een grap was en een keer in groep 2 en toen gingen we de oppas slaan en toen moesten we naar meester van der toorn en een keer op school reisje waren mensen een huis aan het bouwen met grote blokken en die gingen we omgooien en toen moesten we wegrennen voor een meester en op een ander schoolreisje gingen we naar een dierentuin en toen hadden we ruzie met de dolfijnen.

Welke vakken vind je het leukst: Gym, pauze, excursie, en schoolreisje

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

Toen ik een keer met een high tea een broodje hamburger meenam maar je moest iets voor iedereen meenemen.

Wat vond je niet leuk op school? Straf. Heel veel straf bij elke juf of meester

Naar welke school ga je hierna? Naar de Gomarus en ik ga vwo doen

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ik wil graag met mijn handen werken en het liefst in buiten in de tuin

Naam: Marcus de Putter

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Groep 1: in de bouwhoek
Groep 2: buitenspelen en dan met een klauw spelen in het zand. Groep 3: voor het eerst in de grote gymzaal spelen. Groep 4: duinoord en dan het klimbos. Groep 5: Burgers Zoo en dan gingen we met schoolreis met kinderen vechten en dat we een 1 aprilgrap deden dat we bij het dorpshuis gingen wachten en na 13:30 gingen we pas naar school en daarna moesten we schrijven en dat was een 1 aprilgrap van de juf. Groep 6: naar het stadskasteel in Zaltbommel. Groep 7: de bruiloft van meester Blom was heel leuk want daarna gingen we naar de MAC omdat elk kind uit onze klas een 7,50 euro te goed bon hadden gekregen.

Welke vakken vind je het leukst: Gymmen, buitenspelen, rekenen, laptopten, engels, handvaardigheid.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

We gingen met een paar kinderen uit de klas naar de kindergymzaal en dan met de bal overgooien.

Wat vond je niet leuk op school? Dat we niet op kamp zijn gegaan.

Naar welke school ga je hierna? Ik ga naar de Gomarus in Zaltbommel en ik doe Havo

Wat wil je later graag worden of bereiken? Bij mijn vader automonteur

Naam: Celine van Zandvliet

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Oppassen in de kleuterklassen vond ik heel leuk.

Welke vakken vind je het leukst: Gym.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Best wel veel.

Wat vond je niet leuk op school? Dat we niet op kamp gingen.

Naar welke school ga je hierna? Willem van Oranjecollege en kader

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ik wil of maatschappelijk werkster worden of bij een kinderopvang.

Naam: Gerco op 't Hof

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Groep 1 en 2: ik ging graag in de bouwhoek of buiten spelen. Als we buiten gingen spelen dan ging ik of in de zandbak of kastanjes rapen of op de schommel en ik en nog een paar kinderen gingen af en toe naar juf van Steenberg. Daar gingen we dingen doen bijvoorbeeld een knikkerbaan bouwen. Groep 3: moesten we opeens taal, spelling, rekenen en lezen maar we hadden een hele aardige juf. Juf Prosman. Later kwam er corona. Groep 4: toen hadden we juf C. Vervoorn en juf Aalvanger en had meester van der Linden een proefdag bij ons in de klas. Ik kwam in de tipgroep. Groep 5: hadden we een 1 aprilgrap uitgehaald met bijna alle kinderen van de klas. We gingen bij het dorps huis wachten en gingen we te laat naar school de juf deed net alsof ze boos was ze ging toen weg en kwam even later weer terug en zij ze 1 april Groep 6: in het begin hadden we juf de Stichter, die werd zwanger en kreeg iets aan de nieren. Toen kregen we meester Kerst, juf Vos, juf Vervoorn. Dat was een heel rommelig jaar. Groep 7: de bruiloft van meester Blom en we kregen in de tipgroep Spaans.

Welke vakken vind je het leukst: Gym.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

We gingen in groep 8 vaak in de pauze met een paar kinderen uit me klas naar de kleutergymzaal, dan gingen we met een bal over gooien.

In groep 1 en 2 speelde ik als we buiten aan het spelen waren vaak rox.

Naar welke school ga je hierna? Gomarus vwo.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Weet ik nog niet.

Naam: Roan Kreling

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Ik vond het altijd heel leuk als mijn neven kwamen oppassen in groep 1 en 2, want dan gingen ze met knuffels door de klas gooien, Maar toen kwam de juf een keer binnen lopen en toen moesten ze naar meester Van de Toorn.

Welke vakken vind je het leukst: Gym en het project in groep 8.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

Wij hadden op schoolreisje een keer ruzie met een school die de Dolfijn heten. En toen ging een kind aan mijn haren trekken. En toen was iemand zijn bril kapotgegaan. En ik deed in groep 8 met een paar kinderen uit mijn klas altijd in de pauze met een grote bal overgooien in de kleine gymzaal. En ik had een keer per ongeluk een sneeuwbal op het hoofd van de meester gegooid. En in groep 1 en 2 hadden Joris en ik altijd ruzie met Gert-Jan en Ruben en gingen we soms ook wel vechten maar nu zijn we goeie vrienden. En in groep 1 en 2 gingen we altijd heel hard rennen voor de skelters wie die als eerste had.

Wat vond je niet leuk hier op school? Dat we in de middag niet op school bleven eten. En sommige juffen.

Naar welke school ga je hierna? Ik ga vwo doen op het Cambium Buijs en Ballot in Zaltbommel.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Weet ik nog niet.

Naam: David van der Vliet

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren? Ik zat in groep 7, en de wc zat vol met natte en vieze proppen op de grond. Dat hadden sommige mensen gedaan, maar ze dachten dat ik dat gedaan had. Dus ik moest naar groep 8, en toen gingen ze uitzoeken of ik dat echt gedaan had.

Welke vakken vind je het leukst: Gym en handvaardigheid.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt?

Ik zat in groep 1 en ik moest naar de wc, dus ik had lekker geplast. Toen dacht ik: "Hoezo zou ik de ramen niet wassen?" Dus ik had water op mijn handen en wat sop gepakt, en toen begon ik de ramen te wassen met mijn handen. Maar ja, het was wel jammer dat de juf van groep 2 het zag. Ze kwam naar de wc en zei: "Kom maar met mij mee." Dus ik ging met de juf van groep 2 terug naar mijn eigen groep. De juf vond het niet grappig, dus ik moest in de hoek. Maar ik dacht: "Het was zo'n goed idee! Ik deed iets liefs voor de juf!"

Wat vond je niet leuk op school? Aardrijkskunde

Naar welke school ga je hierna? Gomarus, havo

Wat wil je later graag worden of bereiken? Auto, s kopen en verkopen

Naam: Lars Vervoorn

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Buitenspelen bij de Voorschool en groep 0/1/2 was altijd supercool op van die fietsjes. Het schoolreisje in groep 4 vond ik het leukst, we gingen toen naar Duinoord. De sportdagen in Gameren van Spel& heb ik ook altijd erg leuk ervaren en vooral het met elkaar fietsen

Welke vakken vind je het leukst: Gym, buitenspelen en handvaardigheid.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? In groep 5 hadden we een fantastische 1 aprilgrap bedacht. Met een aantal kinderen gingen we bij het dorpshuis verzamelen en niet naar school. Op deze dag lag er ook sneeuw, waardoor we sneeuwballengevecht gingen houden. Na een poosje gingen we toch maar weer naar school toe en waren we uiteraard te laat. Toen de juf klaar was met bidden, mochten wij de klas in en moesten we strafwerk gaan schrijven. Na een paar minuutjes liep de juf de klas uit en kwam ze terug met de meester en riepen ze in koor; '1 April!' Iedereen moest heel hard lachen.

Wat vond je niet leuk op school? Sommige vakken zoals Engels, Biologie, Aardrijkskunde, Geschiedenis en straf 🙄.

Naar welke school ga je hierna? Ik ga naar het Willem van Oranje College in Wijk en Aalburg en mijn niveau wat ik ga doen is MHA (Mavo, Havo en Atheneum) in een dakpanklas.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ik wil later graag bij mijn oom werken bij Pennings Interieurs, een eigen vrachtwagen voor truckshows en om mee te werken als het nodig is bijvoorbeeld naar: Portugal, Spanje, Gibraltar, Frankrijk, Denemarken en Duitsland. Dit hoop ik later te bereiken: een vrouw, kinderen, een huis op een mooie plek met een grote tuin en een mooie auto.

Naam: Shanne van den Oever

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Ik ging vroeger altijd na schooltijd bij een paar juffen en meesters langs om gezellig te kletsen, en klusjes te doen.

Welke vakken vind je het leukst: Gym. Handvaardigheid. Project over Israël en over de inhuldiging van Wilhelmina

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Het was een ochtend dat we een bijbelverhaal hadden, en het was muis stil! 🤫 Er was een kind uit de klas die wou iets oprapen van de grond, en toen bukte die persoon. En liet die persoon een scheet. En iedereen moest lachen 🤣🤣 En in groep 8 mogen we soms naar buiten en toen gingen we met juf Mans lummeltje doen. En toen was de juf hem, en ze had een lange rok aan! En toen wou ze de bal pakken en gleed toen uit, en belande toen languit in het gras

Wat vond je niet leuk op school? Groep 6 was een heel rommelig, omdat er één juf zwanger was. Toen hadden we bijna elke dag een andere juf of meester.

Naar welke school ga je hierna? 'k Ga naar de Gomarus in Zaltbommel, en ik ga HAVO doen!

Wat wil je later graag worden of bereiken? Ik wil graag in het kinderziekenhuis, of op een kinderafdeling werken! Ik vind het fijn als ik die zieke kinderen kan helpen!

Naam: Ruben Bioch

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Ik vond drone vliegen, en dingen achter de computer erg interessant en leuk.

Welke vakken vind je het leukst: Handvaardigheid, en computeren deed ik graag.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Iemand ging in groep 5, door de klas gooien met spullen, en scharen. Toen ging de juffrouw diegene naar meester Van der Toorn brengen, en diegene stribbelde tegen en schopte en sloeg de juffrouw. En wij vonden het wel grappig. (diegene zit inmiddels niet meer in onze klas)

Wat vond je niet leuk op school? Dat we zoveel huiswerk hadden.

Naar welke school ga je hierna? Ik ga naar de Gomarus in Zaltbommel, en ga niveau mavo doen, en ga daarna misschien havo-xp doen. (havo-xp=havo experience, en dan ga je met robots, en machines werken)

Wat wil je later graag worden of bereiken? Pilot, accountant, architect, fotograaf, of buschauffeur worden.

Naam: Dirk Bruygom

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: Op de karretjes bij de zandbak rijden. En in groep 4 gingen we naar Duinoord. Dat vonden wij heel leuk.

Welke vakken vind je het leukst: Gym en pauze.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? We waren aan het lummelen en de juf viel op de grond.

Wat vond je niet leuk op school? Straf.

Naar welke school ga je hierna? Thuis school.

Wat wil je later graag worden of bereiken? In de bouw

Naam: Jacques Kuipers

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren: De bruiloft van meester Blom of schoolreisjes. Ik heb goede herinneringen aan Burgers Zoo

Welke vakken vind je het leukst: Gym, Engels, handvaardigheid en naar huis gaan.

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Iedereen kwam in groep 5 te laat.

Wat vond je niet leuk op school? Les

Naar welke school ga je hierna? Ik ga naar het Willem van Oranje College in Wijk en Aalburg en doe Mavo Havo Atheneum.

Wat wil je later graag worden of bereiken? Miljonair.

Naam: Anna van Heijkop

Vertel iets wat je nog weet van je vroegere schooljaren en wat je graag deed: Knutselen

Welke vakken vind je het leukst: handvaardigheid en gym

Heb je hier op school weleens wat geks meegemaakt? Juf *** scheurde alle kleurplaten door als de schapen niet wit waren gekleurd

Wat vond je niet leuk op school? Rekenen

Naar welke school ga je hierna? Mavo/ havo naar het Willem van Oranje college in Wijk

Wat wil je later graag worden of bereiken? Banketbakker

Ga op weg

Ga op weg, over de paden van het leven,
Denk aan Mij op al je wegen
Kijk niet om, dat paadje opzij,
de weg van verleiding, trekt je weg van Mij

Ga op weg, volg de rechte wegen,
Want dat is het juiste pad, vol van rijke zegen.
Zal je ooit verdwalen, de weg kwijt raken,
Bid dan tot Mij, en Ik zal jouw pad weer recht maken.

*N.a.v. Spreuken 3:6 Ken Hem in al uw wegen,
en Hij zal uw paden recht maken.*

C.B.S. De Wegwijzer

Reunie van klas 3, 4, 5, en 6 uit 1979

Reunie C.B.S. De Wegwijzer 2025

Op 24 mei jl. vond de reunie plaats van de klassen 3, 4, 5, en 6 van 1979, C.B.S. De Wegwijzer. De vorige reunie was alweer 10 jaar geleden, dus was het leuk om na al die tijd weer eens bij te praten. Het was erg gezellig, de eindtijd werd ruimschoots overschreden, dus over een aantal jaren is de reunie zeker voor herhaling vatbaar.

25 jaar Zondagsschooljuf!

Zondagsschool 'Laat de kinderkens tot Mij komen'

Margreeth Oomen is al 25 jaar juf van zondagsschool "Laat de kinderkens tot Mij komen" van Nederhemert.

Op een vraag van de redactie of Margreeth wat wilde schrijven over haar 25-jarig jubileum moest ze eerst daarover nadenken. Gelukkig kregen wij een mooi artikel van haar binnen, lees maar:

Eigenlijk kan ik het me niet voorstellen dat het al zo lang is. Achteraf zijn deze jaren snel voorbijgegaan. Verwonderd mag ik erop terugkijken.

Want het is niet mijn eigen prestatie, maar alle eer is voor de Heere God.

Hij gaf mij de gezondheid, krachten en de liefde om dit te mogen doen.

Als het voor mij moeilijk was, gaf Hij mij de woorden om te vertellen.

Als ik ertegenop zag, hielp Hij. Zo het met de Heere te mogen doen, geeft mij echt vreugde.

Wat is het bijzonder dat kinderen in ons land het evangelie kunnen horen, terwijl er in veel andere landen christenen zijn die worden vervolgd of zelfs gedood.

Als kinderen niet over de Zaligmaker horen vertellen of lezen, kunnen ze ook niet in Hem geloven!

Dat geloof wil de Heere ook nu nog geven aan ons, zondige kinderen, jonge mensen en volwassenen.

Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon, Jezus, gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren zal gaan, maar eeuwig met Hem zal leven. (Johannes 3 : 16)

't Slot Gameraen

Gezamenlijke kerkdiensten in de huiskamer

Sinds 19 januari 2025 wordt er elke zondagmorgen een kerkdienst gehouden in de grote zaal van 't Slot middels een livestream verbinding met de plaatselijke Hervormde Gemeente van Gameraen. Soms wordt er afgestemd op de Hervormde Gemeente van Hedel. Dat er behoefte aan was blijkt wel, want de opkomst van bewoners en familie die de dienst bijwonen is elke keer ongeveer een 40 tot 45 personen, waaronder ook enkele oud-inwoners van Nederhemert.

Eind 2024 zijn enkele medewerkers van 't Slot met het verzoek naar de bestuurder gekomen om voor de bewoners van 't Slot op zondagmorgen een kerkdienst te organiseren. Volgens die medewerkers misten veel bewoners de gang naar de kerk en het samen zijn onder de bediening van het Woord en het samen zingen. Op de afdeling voor psychogeriatric (dementie) werd elke zondag op de huiskamers naar de kerktelefoon geluisterd, maar veel bewoners beseffen door hun beperking niet dat het een kerkdienst is, omdat de huiskamer niet op een kerk lijkt. Er zijn best veel bewoners die zelf de gang naar de kerk niet meer kunnen maken. Sommige zijn gebonden aan een rolstoel of het lopen is een probleem geworden. Ook voor die bewoners is het fijn dat er op zondagmorgen een dienst is te beluisteren.

Er werd een projectgroep Kerkdienst 't Slot opgericht om alles in goede banen te leiden. Het voornemen werd afgestemd met de pastoraal medewerker en de Raad van Advies van 't Slot. Uiteraard heeft elke bewoner nog steeds de keuze om op zijn/haar eigen kamer te blijven en te luisteren naar een kerkdienst van de eigen kerkelijke gemeente.

't Slot heeft veel vrijwilligers, maar voor de kerkdienst op zondag waren er nieuwe vrijwilligers nodig. Na een oproep meldden zich 24 nieuwe vrijwilligers (waaronder ook medewerkers van 't Slot). Elke zondagmorgen zijn er 5 vrijwilligers aanwezig, waaronder ook een vrijwilliger met de rol van koster. Vanaf 8.30 uur wordt alles in gereedheid gebracht door de

vrijwilligers zodat wij klaar zijn als de dienst om half tien begint. De koster heeft zijn taak en ook de andere vrijwilligers weten precies wat er gedaan moet worden en stemmen dit onderling af. Ze verdelen zich over de afdeling om bewoners op te halen. De koster zorgt voor beeld en geluid en ontvangt de bewoners die door de vrijwilligers opgehaald worden. Er is ruimte gemaakt voor rolstoelen in de zaal en iedereen mag zelf weten waar hij of zij met rolstoel wil staan of wil gaan zitten.

De bewoners van de Binnenplaats worden begeleid door 2 zorgmedewerkers die met de bewoners de dienst bijwonen. Ook komen er geregeld familieleden van bewoners mee die de dienst bij wonen en dat is fijn, ook voor de vrijwilligers.

De bewoners zingen de psalmen mee die de Hervormde Gemeente van Gameraen zingt. Bij binnenkomst in de zaal krijgen bewoners een psalmboek uitgereikt. Er wordt ook een collecte gehouden en dat geld wordt afgedragen aan de Hervormde Gemeente van Gameraen.

Na de dienst is er gelegenheid voor de bewoners maar ook voor de familie om in de voorzijde van de zaal koffie te drinken waar veel bewoners soms met familie gebruik van maken. Alles wordt weer opgeruimd door de vrijwilligers en tafels en stoelen worden weer op hun plaats gezet en daarna is er ook koffie voor de vrijwilligers.

Ik ervaar het als waardevol om een bijdrage te leveren zodat bewoners ook een dienst kunnen zien en beluisteren. Een bewoner zei: "De zondag is nu weer echt een zondag voor mij. Want op je kamer alleen, dan ga je niet zitten zingen".

Ook de medewerkers waarderen het initiatief en zien de waarde die het heeft voor de bewoners. Er wordt zo voorzien in de behoefte die door verschillende bewoners, medewerkers en familieleden is geuit en waarmee 't Slot ook op zondag op waardige wijze invulling geeft aan de christelijke identiteit van de organisatie.

Dirk Brugmans

Gedicht

De mammoetboom (Sequoiadendron giganteum)

*Bij 't oud kasteel op Zuid staan imposante bomen,
zoals de mammoetboom, door de Baron geplant
toen hij, als kamerheer, uit 't verre Tsarenland
na Willems bruiloftsfeest, met 't Hof was weergekomen.*

*Prins Willem heeft zijn bruid mee naar Den Haag genomen.
Van Nagell kwam naar huis met jong hout in zijn hand...
Twee eeuwen groeit zijn boom, al zijn door oorlogsbrand
die 't trots kasteel verwoest', veel takken hem ontnomen.*

*Wat groot en machtig lijkt en velen imponeert,
was klein en zwak eertijds; maar werd toch nooit vertreden.
Belaagd door storm en vuur, en nochtans niet verteed.*

*Die oude boom kent Hèmerts beden en verleden.
Zag de Baron deez' tijd, hij stond verbouwereerd
en riep met Cicero: "O tijden toch, o zeden!"*

Quartiers

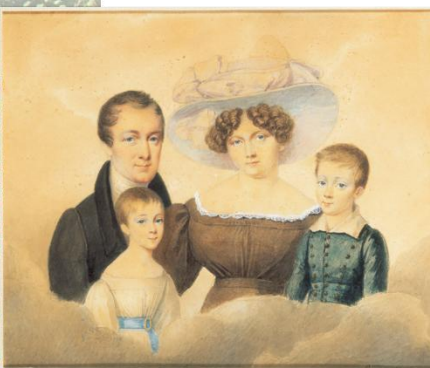
Toelichting

Verreweg de meeste inwoners van Nederhemert weten van de in dit sonnet beschreven gebeurtenis. Carel Anne Daniël Baron van Nagell (1790-1868) was sinds zijn huwelijk met Ottoline Frederica Louisa Bentinck, Vrouwe van Nederhemert, in 1814, betrokken geraakt bij het wel en wee van ons dorp. Zowel de familie Bentinck als de Van Nagell's waren uitgesproken Oranjegezind; de vader van de Nederhemertse Baron was zelfs kamerheer en diende onder verschillende Oranjevorsten. Wellicht daardoor kon het gebeuren dat Carel Anne Daniël in 1816 de vererende opdracht kreeg van de toenmalige kroonprins Willem, de latere Koning Willem II, om mee te reizen naar Sint-Petersburg en daar aanwezig te zijn bij zijn huwelijk met de dochter van de Russische Tsaar, Anna Paulowna (St. Petersburg, 1795- Den Haag, 1865). Daar zou zijn interesse gewekt zijn voor de in Rusland groeiende Sequoia ofwel de Mammoetboom. In de nabijheid van het kasteel in Nederhemert-Zuid zijn tot op de dag van vandaag nog drie zulke bomen in leven. Het exemplaar direct naast het kasteel is niet het grootste exemplaar maar wel het meest bekende van de drie. Reden genoeg om in 2021 genomineerd te worden voor de titel 'Boom van het Jaar' als deelnemer namens de provincie Gelderland.

De uitdrukking 'o tijden, o zeden!' is de vertaling van een beroemde Latijnse uitspraak van de Romeinse senator Marcus Tullius Cicero uit 63 voor Chr. Deze uitdrukking wordt nog wel eens gebruikt als er zoiets bedoeld wordt als 'alle verandering is nog geen verbetering'. En sinds de tijd dat de Baron zijn boompjes plantte is ook op Zuid de tijd niet stil blijven staan...

*Carel Anne Daniel baron van Nagell
(1790-1868), ca. 1825-1840*

*Carel Anne Daniel baron van Nagell
(1790-1868), Ottoline Frederica
Louise gravin Bentinck (1793-1868)
en hun kinderen, 1827 () gedateerd*

Willem II - Anna Paulowna

Huibert Werner & Annerieke de Ruiter
17 april 2025

Dirk Oomen & Anna van der Steenhoven
17 april 2025

*Arjan Keijne
en
Amy Furster -*
2 mei 2025

Getrouwd!

Getrouwd!

Coralie Bok & Sander Mans
16 mei 2025

Femke van der Vliet & Marinus Smits
16 mei 2025

Tamara's verse friet

Ondanks mijn toegenomen nieuwsgierigheid sinds ik dit doe voor onze Dorpskrant, blij ik toch nog weleens iets te missen. Op een donderdagavond hoor ik wat geluiden, kijk uit mijn raam en zie beneden een wit voertuig staan, wat op een foodtruck lijkt. Maar eens kijken wat er aan de hand is.

Heel Nederhemert heeft op Koningsdag al kennis kunnen maken met Tamara, haar nieuwe "kar" en alles wat zij bakt. Voor mij is dat alles deze avond nog nieuw, maar zeker niet minder leuk.

Hier willen wij wat meer van weten, en Tamara wil zich wel nader voorstellen, dus ga ik een keer naar de familie Vos aan de Maasdijk. Bij "kar" denk ik (u ook?) eigenlijk aan iets anders dan aan de nieuwe en modern en compleet uitgeruste foodtruck waar zij mee rondtrekt. Alles is nog in het beginstadium, dus zij zoekt nog wat geschikte standplaatsen. Wel hoor ik dat je haar ook kunt laten uitrukken als je een feestje wil vieren en je gasten op al dit lekkers wil trakteren. Ze was ook present bij de opening van Boon's dagmarkt.

Tamara heeft de opleiding MBO Zorg en Welzijn gedaan, dat was niet helemaal haar ding, maar het vak koken kwam toch goed van pas. Ze wil nu nog een opleiding doen als Retail specialist, één dag in de week, zodat ze de rest van de week tijd heeft voor het friet bakken. Dat zij nu met deze onderneming begint, is om meerdere redenen vrij logisch. Friet maken en eten is haar eigenlijk met de frietvork ingegeven. Het was een gezellige familieactiviteit van jongs af aan. Daarnaast heeft de familie Vos grote percelen land, waarop aardappels verbouwd worden. Zo hebben zij de keuze welke aardappels gebruikt worden, om als verse friet verkocht te worden. Klei-aardappels, zoals we die hebben in onze streek, zijn het meest geschikt. Verder moet de aardappel een bepaald "droge stofgehalte" hebben, zodat de friet mooi van kleur is na het bakken. De meeste mensen eten friet vaak in combinatie met bijvoorbeeld een lekkere kroket of frikandel. U kunt voor dat alles aan de kar terecht. Alles wordt zo veel mogelijk vers gemaakt. Toen ik ergens langsfietsde, zag ik Tamara's moeder buiten aan een tafeltje bezig met uien snijden. Het is maar een voorbeeld om aan te geven, dat er veel zorg wordt besteed aan de kwaliteit van wat er geleverd wordt.

Aan boord van de wagen is een stroomaggregaat, zodat er ook gebakken kan worden op plaatsen zonder stopcontact. En ook belangrijk: mocht de stroom uitvallen rond etenstijd.....u weet nu waar u moet zijn. Deze activiteit van de familie Vos is een onderdeel van een groter bedrijf, waarin de aardappel een grote rol speelt. Houd het nieuws maar in de gaten over "Bommelfriet". Dit heeft echter niet direct te maken met waarover het hier gaat. Dus .. wie weet, doe ik dat ook nog eens uit de doeken ...

Veel succes Tamara en de hele, nauw betrokken familie Vos, met je activiteiten. Heel mooi dat iemand op jouw leeftijd zoiets wil en durft te beginnen.

Bedankt voor het leuke gesprek.

Gerrit Bouman

Ingezonden brief

Correspondentie op reactie artikel

Reactie op de ingezonden brief van Corry van Laar – Rooijens in de dorpskrant.

Wij hebben op de lagere school altijd bij elkaar in dezelfde klas gezeten. Zij kwam uit Delwijnen, waarvan sommige leerlingen bij ons op school zaten, maar anderen in Kerkwijk. Dit beslisten de ouder(s).

Mijn vader Jan en Corry's moeder Trui waren neef en nicht. Zodoende ging ik met mijn vader weleens mee om daar een kop koffie te drinken. Ik kan mij ook nog herinneren dat, toen wij daar een keer aan de koffie zaten, ik van Corry op mijn kop kreeg omdat ik een woord zei dat volgens haar niet zo netjes was. Zij had gelijk! Mijn moeder is in hetzelfde jaar geboren als haar moeder. Zij vroeg waar de jongens op school waren als zij handwerken hadden. Er kregen 2 klassen handwerken en dan zaten de jongens bij elkaar in een andere klas. Zij schreef dat er fraude gepleegd werd met een cijfer voor lichamelijke oefeningen omdat wij dat niet kregen. Dat kregen wij wel.

Achter op het schoolplein waar een schuurtje stond was een gedeelte open voor de fietsenstalling. In het afgesloten gedeelte lagen en stonden gymspullen. Witte tennisballen, springtouwjes, springbokken en dergelijke. Het korfbalnet zat tegen de schoolmuur geschroefd. In de hoogste klas gingen wij wel eens met zonnig weer wandelen in plaats van gymmen. Wij liepen dan via Wellseind naar Delwijnen, vandaar over de Eendekade en Riemersteeg (Riemerstraat) terug. Onderweg kregen wij dan les van meester Mol over bloemen en planten. Wij moesten dan bloemen plukken en thuis laten drogen in een boek, zodat er geen daglicht bij kwam. Als ze gedroogd waren, moesten wij ze mee naar school nemen om daar in een schrift te plakken en de naam van iedere bloem er onder te schrijven.

Zij schreef ook over albumine in de melk. De eerste melk van de koe is biest. Hier zit heel veel Albumine in. Daarom kleurt het geel en is het erg kleverig.

Gijs van de Werken

Onze supermarkt in een nieuw jasje

In de meimaand is oranje de kleur die we op veel plaatsen en manieren kunnen zien. Voor een belangrijke voorziening die we gelukkig nog in ons dorp hebben, is rood de kleur.

Het oranje van COOP Compact dat ongeveer zeven jaar lang aan de Binnenweg te zien was, heeft sinds 8 mei jongstleden het veld geruimd voor het rood van BOON's dagmarkt. Op 26 april 's middags ging de winkel dicht, maar toen al was er een berg werk verzet. In de vroege ochtend van 8 mei werd de winkel heropend. Daartussen liggen negen werkdagen, waarin een grote groep mensen bezig was om alles in de winkel van zijn plek te zetten, de installaties aan te passen, nieuwe stellingen te plaatsen en alles weer een plek te geven, zodat iedereen opgelucht op die donderdagmorgen weer in ons eigen dorp zijn boodschappen kon doen. Natuurlijk moet je dan weer even zoeken, waar de pindakaas staat die jij het lekkerst vindt, enzovoorts, maar op die speurtocht ontdek je ook wat er nu allemaal te koop is. Er is nu ongeveer 100m² meer winkelruimte en er zijn +/- 25% meer producten te koop.

Het meest opvallend is dat je de versproducten (brood, groente, fruit etc.) vooraan in de winkel hebt. Boon's zet erg in op "vers", die afdeling is uitgebreid en men besteedt er de grootst

mogelijke zorg aan dat die producten ook echt vers zijn. Er is een kwart meer koeling gekomen. Om ervoor te zorgen, dat u voor uw dagelijkse inkopen niet het dorp uit hoeft, is een groep van in totaal dertig mensen aan het werk. Een deel daarvan zijn de scholieren, die de schappen aanvullen en bijhouden. Maar er is ook een team van, laten we het in dit geval de "wat ouderen" noemen, die meer het regelwerk achter de schermen voor hun rekening nemen.

De Geldmaat en de service van PostNL worden ook nog steeds uitgevoerd, waar wij als dorpelingen erg blij mee zijn. Dan hoeven we daarvoor niet altijd in de auto te stappen.

Bedankt Anton en Jantiene voor dit interview, veel succes.

Gerrit Bouman

Van schipper tot veerman

op de pont tussen Noord en Zuid

Af en toe kom ik bij het veer, want de Maas blijft mij als Hèmerse ook altijd trekken. Ik kwam daar in gesprek met Adriaan Hovestadt die drie dagen in de week op het pontje tussen Noord en Zuid vaart. Adriaan is een echte veerman, dat kun je wel zien. Hij heeft altijd op het water geleefd en ik dacht: "Die man zal best wat te vertellen hebben als oud-schipper en nu als veerman".

Wij maken een afspraak en ik ga eerst wat foto's maken bij het veer. Adriaan vertelt zijn verhaal thuis, want tegenwoordig woont hij met zijn vrouw Ingeborg aan de Maasdijk 12. Aan de ene kant wonen Adriaan en zijn vrouw en aan de andere kant in hetzelfde grote huis wonen hun dochter en schoonzoon met hun kinderen. Op een morgen in april ga ik bij Adriaan op bezoek om wat gegevens op te schrijven over zijn leven op het water. Wij beginnen met koffie en raken aan de praat.

Adriaan is 62 jaar, komt van geboorte uit Werkendam en komt uit een echte schippersfamilie. Altijd van jongs af aan schipper geweest, overal gevaren met hun 1^e schip de Spera. In 1989 kwam hij met zijn schip aan in Aalst en kwam toen in gesprek met de toenmalige veerman Van Breugel en ging daar werken als veerman. Dat heeft Adriaan 5 jaren gedaan. Hij zag veel schepen, ook soms geladen met zand, voorbij komen. De vaart trok hem weer, want er is niks mooier dan zelf met een schip varen. Hij ging daarna varen op een binnenschip bij Van Wijgerden uit Vuren, zand vervoeren van Hellouw naar de steenfabriek in Vuren. Dat heeft Adriaan 5 jaar gedaan. Maar de eigenaar verkocht zijn schepen en Adriaan zat zonder werk.

Hij kocht in 1998 zelf een schip de Spes Salutis en ging zand vervoeren naar Den Haag, Delft e.o. Toen hij nog veerman was in Aalst, woonden zij nog op het schip, maar ze wilden graag een vaste woning aan de wal. Ze wilden eigenlijk liever niet in Nederhemert wonen, maar tijdens fietsroutes door ons mooie dorp kregen Adriaan en Ingeborg toch wel meer zin

om hier te komen wonen. "Het kleinste huisje zou goed genoeg zijn voor ons," zegt hij. Wijlen dhr. van Dulst aan de Maasdijk was toen nog makelaar en zo kwamen ze er achter dat het huis van Wim van der Meijden in de Ormelingsstraat 2a te koop stond. Dat hebben ze gekocht. Maar eerst hebben ze nog negen maanden in de boerderij van Gijs van de Werken aan de Maasdijk 32 gewoond. Wim van der Meijden was een huis aan het bouwen en dat was nog niet klaar. "Maar," zegt Adriaan, "ons gezin breidde uit en het huis aan de Ormelingsstraat werd te klein voor 12 personen." Toen kwam dat royale huis met zes slaapkamers in de Schoolstraat 15 te koop en daar hebben Adriaan en Ingeborg met hun gezin 21 jaar gewoond. Het schip dat Adriaan gekocht had, daar heeft hij 25 jaar mee gevaren. In de zomer was het een vakantieschip waar heel het gezin mee ging varen en dat was reuze gezellig.

Dr. P. We zijn hier aan de oever van een machtige rivier. De andere oever is daarginds en deze hier is hier. De oever waar we niet zijn noemen wij de overkant. De overkant zodra we daar zijn aangeland.

In de jaren 2000 tot 2014 werd hij in de kerkenraad van de Herstelde Hervormde gemeente van Nederhemert gekozen. Dat is toen een zeer drukke periode geweest. In 2018 werd hij voor de 2^e maal gekozen in de kerkenraad, nu als ouderling. Maar dat heeft hij maar 1 periode vol kunnen houden. Hij moest om gezondheidsredenen na 4 jaar stoppen. "Maar: "EBEN-HAEZER", dat is: "Tot hiertoe heeft de Heere ons geholpen."

Nog steeds bleef hij varen met een matroos. "Die moest soms veel doen want ik lag vaak niet lekker in de kajuit en voelde mij af en toe ziek," vertelt Adriaan. "Ik heb veel wisselingen van matrozen gehad. In de laatste 1½ jaar dat ik heb gevaren, ging mijn vrouw Ingeborg mee als matroos. In 2023 hebben wij het schip verkocht en ging ik definitief aan wal."

Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan, want Adriaan kwam in gesprek met Ceel van Heijkop die toen al veerman was. En Adriaan gooide een "visje" uit en vroeg aan Ceel of er soms plaats was op het veer voor hem. "Nou," zei Ceel, "je kunt morgen al beginnen, want wij kunnen wel iemand gebruiken." Dus werd Adriaan veerman, te beginnen met 1 dag in de week en nu vaart hij 3 dagen in de week.

Hij doet zijn werk met veel plezier, dat kun je zien als hij bezig is op de pont. Hij vaart daar van 's morgens 8 tot 's avonds 18 uur in de periode van 1 maart tot 31 oktober. In de wintermaanden vaart de pont in bijzondere gevallen. Elke dag als Adriaan op de pont vaart, komt zijn vrouw Ingeborg een poosje buurten en brengt koffie of iets anders mee en dan gaan ze ook wel eens samen lunchen in het veerhuisje aan de Maas. "Echt gezellig," zegt hij.

Met de andere veermannen de pont schoonhouden en af en toe ook wat schilderen als dat nodig is, dat is ook geen probleem voor hem. Adriaan is ook secretaris in het bestuur van Stichting het Veer, waar René Vos voorzitter is en Govert van de Werken penningmeester.

"Het fijne van het varen is ook dat je in gesprek komt met mensen en dan hoor je soms mooie en minder mooie verhalen," zegt Adriaan. "Gesprekken met bijvoorbeeld mensen die de Maasroute aan het rijden zijn. Ik heb hier iemand overgezet die met het vliegtuig vanuit China naar Londen was gevlogen. Met zijn fiets aan boord gegaan op de boot naar Hoek van Holland en daar startte hij op de fiets de Maasroute. Ik heb ook iemand overgezet die in 6 dagen vanuit Brussel via het pontje van Nederhemert naar Denemarken fietste, waarvan ik eerst een "boks" kreeg als begroeting toen hij de pont op fietste. Dat was zo leuk! Er kwam ook iemand over en die zegt: "Ik kan niet verder, mijn fietsaccu is leeg!" Nou daar heeft Adriaan ook een oplossing voor hoor. De accu werd opgeladen in het veerhuisje. Ze kregen er koffie bij. Wat een service van de veerman."

Als Adriaan deze verhalen vertelt, dan zie je hoe fijn hij het vindt om veerman te zijn en om mensen te ontmoeten, te luisteren naar hun verhalen. Dat is toch geweldig. Je begrijpt wel dat Adriaan vele verhalen vertelt 's avonds tijdens het eten aan zijn vrouw en soms ook aan de kinderen van wat hij allemaal meegemaakt heeft die dag. Varen op het water is alles voor Adriaan. Hij zegt: "Water heeft mij altijd getrokken. Als mijn ouders mij kwijt waren, wisten ze dat ik ergens aan de waterkant was."

En nu in 2025 heeft Adriaan weer zijn werk dat hij in jaren niet heeft kunnen doen wegens ziekte en wat hij zo graag doet. Hij zegt: "Ik kijk uit naar de dagen dat ik weer kan varen op de pont. Want daar ga ik met plezier naar toe." Om er tenslotte nog aan toe te voegen: "Veerman zijn op de pont van Noord naar Zuid dat is het mooiste wat er is!"

Dirk Brugmans

In een door “De Tuynkamer” gebouwde tuinkamer, ontmoet ik Nico van Aken. Zoon van Dik van Aken, die zich lang geleden (namelijk in het jaar 1990) in ons dorp vestigde als hovenier.

Nico werkte al vroeg mee in het bedrijf van zijn vader. Zijn passie voor het hoveniersvak is er nog steeds. Echter, in de rustige periode rond 2013, zocht Nico naar uitbreiding van de activiteiten. Het idee van de tuinkamer kwam in hem op. Destijds ging dat samen op, het aanleggen van een tuin en er een kamer in bouwen. Die kamer vormt zodoende één geheel met de tuin. Dat was allemaal nog voor vier mensen te doen. Er is echter zoveel werk, dat er iets bedacht moest worden om alles in goede banen te leiden.

Rond 2015 wordt “De Tuynkamer” echt een op zichzelf staand bedrijf. In die periode wordt een timmerman aangenomen. Het idee was een vast assortiment te hebben met vaste prijzen. Hetgeen toch niet zo goed bleek te werken. Er is altijd wel iets wat men anders wil. Met andere woorden: de klant vraagt maatwerk en niet een standaard gebouw. Dat zie ik terugkomen op de eerste bladzijde van de mooie brochure die Nico mij gaf. Dit rijtje wordt opgesomd: tuinkamers, tuinkantoren, bijgebouwen, gastenverblijven, mantelzorgwoningen en poolhouses. Maar ik ga ervan uit, dat deze opsomming niet compleet is.

Bijna alles wat iemand in dit segment wenst, kan wel door “De Tuynkamer” gebouwd worden.

Het idee achter “De Tuynkamer” was, dat men ook in de winter werk wilde hebben. Omdat de schuur toen niet groot genoeg was, is er een plan gemaakt voor een grotere hal. In 2016 werd een hal gebouwd waarin die activiteiten uitgevoerd kunnen worden. Er wordt vooral gewerkt met eikenhout uit Frankrijk. Er wordt zoveel mogelijk gebouwd met natuurlijke materialen. Naast dat hout wordt er vaak riet gebruikt voor het dak. Verder bestaat een tuinkamer uit veel kozijnen zodat er veel licht binnen kan komen. Eerst is gewerkt met kozijnen van staal, maar later is er vanwege de isolatiewaarde overgestapt op aluminium vouwen schuifdeuren zodat er zoveel mogelijk opengezet kan worden.

Een detail wat ik onthouden heb, is dat de orderwaarde voor ongeveer een vierde deel uit kozijnen bestaat. In 2020 is de productiehal weer te klein en is er een nieuwe hal aangekocht in Aalst. Hier staat een modern gebouw, uitgerust met een CNC- machine, om de houten delen te bewerken. Een volledig gebouw kan daar in elementen gefabriceerd worden, zodat er vaak op locatie een veel kortere bouwtijd hoeft te zijn. Dit scheelt enorm veel reistijd voor de mensen en ook voor klanten is de bouwperiode veel korter.

Op alle niveaus aan het werk

Eind 2022 is er een bedrijf overgenomen in Barneveld. Ook dit bedrijf met de naam Barasso is gespecialiseerd in buitenverblijven, maar dan meer in de modernere stijl. Dit bedrijf heeft geen eigen bouw mensen, alleen een verkoop- en ontwerpafdeling. Dit is een mooie aanvulling op de meer landelijke gebouwen van "De Tuynkamer". Inmiddels is dit bedrijf verhuisd naar Andelst, maar de bouw wordt vanuit Nederhemert en Aalst gedaan.

Een tuinkamer heeft een fundering nodig. Omdat er zo min mogelijk overlast moet zijn op locatie bij mensen in de tuin, werken ze veel met schroeffunderingen. Dat kun je door andere mensen laten doen, maar ook in eigen hand nemen. Omdat dit zo'n mooi systeem is en er nog niet vaak gebruikt van gemaakt wordt, zijn ze bij Van Aken daar een apart bedrijf voor opgestart. Eerst opgestart door Arie, een broer van Nico, maar later aan het familiebedrijf toegevoegd. Door de ervaring die bij "De Tuynkamer" opgedaan is, kunnen ze andere bedrijven heel goed helpen om de funderingen te maken. "Van Aken Schroeffunderingen" werkt voor veel bedrijven in Nederland en België. Dagelijks zijn er meerdere teams op pad om schroeffunderingen te monteren.

Alle bedrijven van Van Aken samen, hebben ongeveer vijftig mensen in dienst. Mooi is ook dat er hier een leuk stuk lokale werkgelegenheid wordt geboden, en dat men ook graag iemand aan het werk wil helpen. Er is tot op heden altijd werk en ook voor mensen die minder goed aan het werk kunnen bij een ander bedrijf, wordt een plek gezocht op de werkvloer bij Van Aken.

Het werkgebied is heel Nederland en België. Maar omdat er zoveel verschillende afdelingen zijn binnen dit bedrijf is er ook meer in de buurt of op kantoor vaak een baan te vinden.

Interessant om te vertellen lijkt mij nog dat Van Aken op dit moment tien vakantiehuizen aan het bouwen is op een park in Baarle-Nassau.

Bij deze dus een kennismaking met dit mooie bedrijf. Niet alles heb ik hier kunnen vertellen, maar u kunt nog verder kennismaken via een aantal websites:

Akengroen.nl
 Akenschroeffunderingen.nl
 Barasso.nl
 Tuyn-kamer.nl

Gerrit Bouman

voorbeeld van projecten

Een ondernemerspaar blikt terug *een verslag van mooie en bewogen jaren*

Vaak kwam ik in 't oude Kloske aan de Tuinstraat, maar nu zit ik op dat adres, boven in de woonkeuken met Elias en Toos aan tafel. In alle rust zitten we daar, ze zijn al een beetje uitgehijgd van die vele jaren rennen met alle drukte met de winkels die zij gerund hebben. Krantenknipsels en fotoboeken liggen al klaar. We gaan terug in de geschiedenis van deze wijd en zijd bekende winkel.

Elias groeide op met zijn ouders en broer, in de Tuinstraat en wel op nr. 15. In de eerste helft van de zestiger jaren, begon zijn moeder Leny met een kleine kruidenierswinkel. En zij bracht ook de boodschappen bij de mensen thuis, en wel op haar zwaarbeladen fiets, door weer en wind. We hadden hier ook nog nooit van internet gehoord, dus werden de boekjes, waarin de mensen noteerden wat ze wilden bestellen, door Elias opgehaald. Dat hebben zij zo'n twintig jaar vol gehouden.

Dat service nog altijd hoog in het vaandel staat, is best logisch, als ik hoor dat Elias bij sommige mensen de boodschappen tot in de kelder bracht!

En er was ook tijd om bij een paar vaste adressen, even een kopje koffie te drinken.

Iets verderop, namelijk op Tuinstraat 27, had Arie Groeneveld intussen een woning met winkelruimte gebouwd, waarin hij een schoenwinkel begon. Toen dat pand in de verkoop kwam, heeft familie Van Wijk het gekocht, om wat eerst een kruidenierswinkeltje was, voort te zetten als een echte supermarkt. (We leven dan in het jaar 1984.)

Een supermarkt, natuurlijk in verhouding tot de tijd van ongeveer veertig jaar geleden. Eind jaren 40 waren er nog ruim 40.000 kruidenierswinkeltjes te vinden in ons land! In 1915 was de eerste supermarkt in de Verenigde Staten van Amerika, het zou in Nederland tot 1946 duren, voordat hier zo'n supermarkt werd begonnen. Burgemeester De Kort, van destijds nog Gemeente Kerkwijk, heeft die winkel geopend in het bijzijn van familie en veel

belangstellenden. Midland uit Wijk en Aalburg, was de groothandel waar de goederen werden gekocht. Daarnaast waren er leveranciers voor versproducten, voor brood etc. Zou het zijn, dat Elias te weinig werk had voor Toos, dat ze uit verveling in 1991 begon met 't Kloske? In ieder geval had Toos tijd voor en zin in iets te gaan doen naast de supermarkt. Een deel van het magazijn van "Super Van Wijk" werd ingepikt, voor de winkel van Toos. Uit het archief komt een advertentie tevoorschijn:

De zaken gaan goed en er wordt een nieuw pand gebouwd aan de Binnenweg. Dat is in 1993, en zodoende krijgt Toos veel meer ruimte voor haar activiteiten. Voor speelgoed, verf, huishoudelijke artikelen etc. kon je toen nog terecht bij "Onder het schildersdak", van de familie Van Diggelen. In 1999 stopten die en Elias heeft toen die artikelen overgenomen, zodat in 't Kloske een veel groter assortiment te koop kwam, de basis voor wat je nu vindt in Yarn & Yellow. In d'n Herberg op de hoek Ormelings-Molenstraat is kort een kinderopvang geweest, maar dat bleek geen succes. Toen die ruimte te huur kwam is er overlegd met de huurder en verhuurder, en men besloot om daar de afdeling boeken en kaarten onder te brengen. Op Tuinstraat 27 begon het al wat benauwd te worden. Die twee locaties, draaiden op zich goed, maar in praktisch opzicht was het toch een te grote belasting, zodat wij in februari 2014 in de krant het verblijdende nieuws konden

lezen, dat 't Kloske aan de Tuinstraat openblijft. Wie had anders durven denken?

Hoe knus die winkel ook was, het was eigenlijk toch niet vol te houden met de te smalle gangpaden en uitpuilende stellingen. Echt knap, hoe men dat zo lang vol heeft kunnen houden, als ik er zo aan terugdenk. Toen in 2019 het gebouw Sterakker gereed was, heeft de grote ruimte op de begane grond nog lange tijd leeg gestaan, maar uiteindelijk werd besloten, dat 't Kloske daarheen zou gaan verhuizen. Inmiddels is zoon Ernst in beeld gekomen. Ik moet Apeldoorn nog even bellen, maar omdat de krant, die ik als bron gebruik dateert van april 2021, zullen zij wel toestemming geven. Ernst had eigenlijk al diverse banen gehad: bij de Marine, bij reisorganisatie Beter Uit en bij een handelsonderneming in bouwmaterialen, waar hij veel leerde over webshops en e-commerce. Iets voor zichzelf te gaan doen, leek hem mooi. Elias en Toos hadden geen opvolger, maar zo'n mooie winkel, waar al zoveel in was geïnvesteerd, te moeten sluiten, nee, dat zou heel jammer zijn voor iedereen. En zo is het gekomen dat de familie Van Wijk goed garen spint met dit bedrijf en dat veel mensen hier terecht kunnen voor wat ze zoeken. En iedereen weet het inmiddels; wat zij vandaag niet hebben, kunt u binnenkort bij hen komen kopen.

Bedankt Elias en Toos voor het gesprek en wij wensen jullie samen, nog veel goede jaren in ruste 😊.

Gerrit Bouman

Horizon Technologies

praktische toepassingen in de bloementeelt

Hoe een idee wordt uitgewerkt tot een praktische toepassing

Wat een wereld gaat er voor mij open als ik op een avond gezellig aan de keukentafel zit met Peter Hobo en Marco Rietveld. Twee jonge en enthousiaste mannen van rond de veertig. Echtgenoten en vaders, maar daarnaast ook gedreven om met hun ideeën en technische toepassingen de bloementeelt in Nederland verder te helpen.

Peter is de zoon van kassenbouwer Dirk en Willemien Hobo. Marco komt uit Gameren en ook hij is bekend met het werken in de kas. Het planten van chrysantenstekken gebeurt al langere tijd met een machine van TTA-ISO, maar voor het oogsten van de bloemen was er eigenlijk nog steeds geen goede methode. Daar is al lang geleden eens over nagedacht, maar een écht goed apparaat is er nooit gekomen. Beide mannen hadden altijd al het idee dat ze 'iets voor zichzelf' wilden beginnen. Dus besloten Peter en Marco om ieder één dag in de week minder te gaan werken, zodat ze zich die dag volledig konden wijden aan het vinden van een oplossing. En... die oplossing is er inmiddels. Zo is ook Horizon Technologies ontstaan, het bedrijf waarmee ze hun ideeën omzetten in praktische toepassingen voor de bloementeelt.

Peter en Marco leerden elkaar kennen als collega's, toen ze beiden werkten bij een bedrijf in Son. Marco is opgeleid in de elektronica en Peter in de werktuigbouw – een perfecte combinatie in dit geval. Voor het programmeren van de machine is Johan de Bruin erbij betrokken. Er is bewust gewerkt vanuit de gedachte om zo dicht mogelijk bij het menselijk handelen te blijven en alles zo eenvoudig mogelijk te houden.

Wat ze nu hebben ontwikkeld, bestaat uit twee delen: aan de verwarmingsbuizen, die standaard in elke kas aanwezig zijn, beweegt het bovenste deel van de machine mee – dit grijpt de bloemstelen vast. Het onderste deel knipt de stelen net boven de grond af. Deze twee onderdelen communiceren met elkaar om precies de juiste positie te bepalen. Het knippen gebeurt op luchtdruk; een compressor op het frame zorgt voor de benodigde perslucht. Ook is er natuurlijk de besturing voor de robotarmen. Als ik dit zo opschrijf, lijkt het allemaal niet zo ingewikkeld – maar dat is het allesbehalve. Peter en Marco hebben er al ontzettend veel tijd en energie in gestoken om tot iets te komen dat nu (bijna) klaar is om in productie te gaan.

Om een perfect werkende machine te bouwen, moet met talloze factoren rekening worden gehouden.

Elke dag worden er tienduizenden chrysanten per kas geoogst, en de machine moet consequent goed blijven werken onder wisselende omstandigheden: de hardheid van de grond, de luchtvochtigheid, de doorbuiging van het gaas of de kasconstructie, en ook veranderende lichtomstandigheden door LED-verlichting.

Voor de verdere ontwikkeling naar een robuuste en betrouwbare machine neemt TTA-ISO uit Gameren nu het voortouw.

Op dit moment wordt het oogsten nog volledig handmatig gedaan. Omdat het steeds lastiger

wordt om voldoende arbeidskrachten te vinden en de loonkosten blijven stijgen, biedt robotisering hiervoor een goed alternatief. Het komt bovendien de kwaliteit van het product ten goede: een goed ingestelde en geprogrammeerde robot levert immers constante kwaliteit. En bij chrysanten is het bijvoorbeeld erg belangrijk dat de bladeren aan de steel niet beschadigd raken.

Bedankt Marco en Peter voor dit inspirerende gesprek, en veel succes met jullie mooie werk!

Gerrit Bouman

45 JAAR
GETROUWD

Henk
&
Aletta
Bernouw

23 mei
2025

45

Lavinia Meijer Harpiste *Try-outconcert in Nederhemert*

Wereldberoemde harpiste Lavinia Meijer en pianist Reijer Zwart geven intiem try-outconcert in Nederhemert.

De Oude Hooischuur aan de Maasdijk in Nederhemert vormde dinsdagavond 15 april het decor voor een uniek try-outconcert van internationaal topmuzikanten Lavinia Meijer en Reijer Zwart. In een intieme setting genoten bijna honderd bezoekers van een avond vol muzikale klasse, persoonlijke verhalen en intense beleving.

Organisator Kiki Kossmann wist met deze avond iets bijzonders naar het dorp te halen. Lavinia Meijer (42) is zonder twijfel een van de meest veelzijdige harpisten van deze tijd. Ze treedt wereldwijd op in zalen als Carnegie Hall in New York en het Seoul Arts Center, en werkte samen met grote namen als Philip Glass, Iggy Pop en Ludovico Einaudi. Daarnaast verkent ze genres als klassiek, pop, elektronica en minimal music – en weet ze haar publiek altijd te raken met haar expressieve spel.

Samen met pianist en componist Reijer Zwart presenteerde Meijer in Nederhemert een voorproefje van nieuw repertoire. Hun samenspel bracht niet alleen muzikaal vakmanschap, maar ook emotionele diepgang. De akoestiek van de Oude Hooischuur

versterkte de intieme sfeer waarin de muziek optimaal tot haar recht kwam.

Lavinia Meijer werd als kind geadopteerd uit Zuid-Korea en groeide op in Nederland. Al op jonge leeftijd vond ze een diepere betekenis in muziek. “Met muziek kon ik niet alleen mezelf troosten, maar ook anderen,” vertelde ze recent in een interview met JAN Magazine. De harp gaf haar een identiteit en bracht haar naar de wereldtop. Ze studeerde summa cum laude af aan het conservatorium en stond op haar dertiende al op podia in binnen- en buitenland.

Haar persoonlijke zoektocht naar haar roots, die ze beschrijft in haar boek ‘Vleugels van papier’, is sterk verweven met haar muzikale reis. Muziek was voor Meijer altijd de sleutel tot verbinding – met anderen, met haar publiek, en uiteindelijk ook met haar geboorteland. In Nederhemert voelde het publiek die verbinding. De kwetsbaarheid, kracht en schoonheid van haar spel raakten zichtbaar veel aanwezigen.

Kiki Kossmann kijkt trots terug op de avond: “Het was een droom om Lavinia en Reijer hier te mogen ontvangen. De reacties waren overweldigend. Dit soort avonden bewijst dat ook een klein dorp ruimte biedt aan grote kunst.”

De try-out in Nederhemert vormde een opmaat naar een reeks concerten die Meijer en Zwart dit jaar door het land zullen geven. Maar voor de aanwezigen in de Oude Hooischuur voelde het als een unieke première – eentje om nog lang van na te genieten.

Er zijn dagen in het leven die je nooit zult vergeten. En daar hoort het optreden van de harpiste Lavinia Meijer in Nederhemert bij. Zij liet de grote concertzalen van de wereld even achter zich.

Aan de dijk in Nederhemert, met het uitzicht op de dode arm, voltrok zich een onbeschrijfelijk muzikaal avontuur op de harp.

Het was de eerste uitvoering van haar nieuwe concertprogramma.

Lavinia Meijer, in Korea geboren en groot geworden en opgeleid in Nederland, behoort tot de absolute top in de muziekwereld.

Niet alleen "klassieke" muziek maar juist het grote avontuur met verschillende soorten muziek, pop, wereldmuziek, eigen composities en de prachtige muziek van Philip Glass (een van de grote hedendaagse componisten) bracht zij ten gehore. Deze avond, samen met Reijer Zwart (componist, multi-instrumentalist en Basgitarist) en als grote verrassing Heiko Dijker (tabla speler die de Indiase muziek in de concertzalen bracht, en speelde met de groten der aarde) was onvergetelijk.

De harp is bij Lavinia een instrument dat bespeeld wordt met adembenemende virtuositeit, maar ook gebruikt wordt om de grenzen en mogelijkheden van dit instrument te onderzoeken.

Haar eigen composities, vaak geïnspireerd door grote dichters en denkers, raken aan de diepste emoties die wij als mens kennen. Een muzikale reis vol verrassingen en avontuur.

Over muziek schrijven is een heikele zaak, want als je getuige hebt mogen zijn van deze toverkunst op de harp, laat je dat in zwijgende verwondering achter.

Het concert vond plaats in de grote (voormalige) hooischuur aan de dijk in Nederhemert.

De organisator en gastvrouw Kiki Kossmann heeft hiermee de toon gezet. De wereld zal nog van Nederhemert gaan horen.

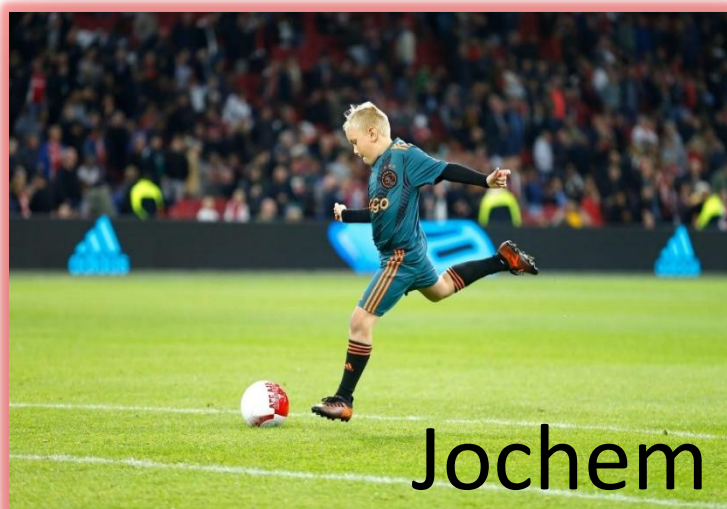
Lavinia, Reijer, Heiko en Kiki en allen die dit onvergetelijke optreden hebben mogelijk gemaakt: dank voor deze prachtige avond.

Hans van Wijck, oud inwoner van Nederhemert

Jonge AJAX supporters

Jong, sportief, fanatiek, gedreven en uit Nederhemert

Jochem

Hoi, ik ben Jochem Verheij, 14 jaar oud en Ajaxsupporter.

Toen ik 8 jaar was, mocht ik tijdens een wedstrijd van Ajax in de rust penalty's nemen op het veld. Dit had ik gewonnen omdat ik een prijsvraag had ingevuld. We moesten buiten bij de Arena verzamelen en werden meegenomen naar binnen en kregen daar een Ajax-tenue aan.

Ik vond het wel heel erg spannend om in een bomvol stadion het veld op te gaan. Wat was dat supergaaf om op het veld van de mooiste club van Nederland te voetballen en te scoren.

Hoi, ik ben Liz Verheij, 12 jaar en sinds 4 maanden lid van Ajax Jonge Schare. Ik had een prijsvraag ingestuurd om vaandeldrager te worden en kreeg bericht dat ik gewonnen had. Je mag dan met nog meer kinderen, net voordat de spelers het veld op komen, het vaandel van Ajax op de middencirkel omhoog houden. Ik was wel een beetje zenuwachtig om in een uitverkochte Arena het veld op te lopen. Toen we de vlag omhoog hadden, staken ze bij de F-side allemaal vuurwerk af. Dat was supermooi. Gelukkig hadden ze dat al wel verteld aan ons, anders waren we denk ik wel geschrokken. Daarna konden we met elkaar de wedstrijd kijken. Het was een hele mooie ervaring.

Mijn naam is Joris Kreling. Ik wilde heel graag met een Ajaxspeler het veld op lopen tijdens een wedstrijd.

Hiervoor moest je je per wedstrijd opgeven door middel van een prijsvraag. Na heeeeeel veel pogingen kreeg ik in april 2023 het bericht dat ik mocht!

Ik was superblij, ik kon niet wachten tot het zover was. Die dag moest ik mij melden bij de Johan Cruijff Arena, ingang A, aan de linkerkant. Vanaf hier kwamen ze mij ophalen, liepen we naar boven en daar zagen

we de spelersbus staan. Daarvandaan liepen we langs de bestuurskamer en kwamen we ook langs de kleedkamer van de spelers. Vervolgens gingen we naar een kleedkamer waar wij ons mochten omkleden. Eerst moesten we allemaal van klein naar groot gaan staan en kregen natuurlijk allemaal het Ajaxtenue aan. Toen iedereen klaar was, gingen we door de gangen naar Lucky. Lucky is de mascotte van Ajax. Daarna gingen we met de gehandicapte kinderen op de foto in de hoek van het veld. Hiervandaan kon ik ook naar papa, mama en m'n broertje Lex zwaaien, want die mochten mee om te kijken! De foto was gemaakt en we gingen weer terug naar de kleedkamer om even te wachten op het grote moment. We liepen door alle gangen langs heel veel trofeeën naar de catacomben, waar al een speler stond te wachten die afscheid ging nemen, dat was Sébastien Haller. Nadat dat was gebeurd, moesten we allemaal in een rijtje staan en kwamen de spelers eraan. Eerst stond er niemand bij mij, maar gelukkig kwam er wel eentje bij me staan, het was Taylor. We liepen het veld op (dat moment was echt heel gaaf) en gingen voor de Ajaxspelers hand in hand staan. Daarna moesten we allemaal klappen. De Ajaxspelers gingen de tegenstanders een hand geven en wij moesten weer terugrennen naar de hoek waar ook de gehandicapten stonden. Toen gingen we weer naar de kleedkamer. Nadat we ons weer hadden omgekleed (we mochten het Ajaxtenue helaas niet houden), ging ik ook op de tribune zitten bij papa, mama en Lex. Dat waren ook echt mooie plekken in het stadion. Dit was een dag om noooooooooit te vergeten!

Speeltuin Nederhemert was op 22 mei 2025 jarig en werd toen precies 110 jaar oud: Een respectabele leeftijd, die met de (her)opening op 24 mei uitgebreid werd gevierd.

Wat is het bijzonder dat - wat in 1915 begon met een eenvoudige schommel en wipwap in het zogenaamde "Boschje" bij het Rechthuis - nu al zo lang heel veel dierbare geschiedenis schrijft voor zoveel mensen uit de wijde omgeving!

Inmiddels is er wel veel veranderd. De Speeltuin, die vroeger "de Theetuin" heette, werd door de jaren heen aanzienlijk uitgebreid. Er kwamen steeds meer speeltoestellen bij en het uitgiftepunt (eerst een soort kleine kiosk, vervolgens twee prieeltjes) werd in de jaren 50 een serieuze horecagelegenheid, waar jong en oud konden genieten van de lekkernijen en de gezelligheid.

Maar liefst drie generaties van de familie Boere en Kastelein hebben aan die sociale functie, die de Speeltuin altijd heeft gehad, meegebouwd. Eerst de ouders van Betsie, Bas en Juus Boere, die tot de evacuatie in 1944 en de daaropvolgende verwoestingen in het Rechthuis naast de Speeltuin woonden.

In die eerste jaren (vanaf 1934) kon je in de Speeltuin overigens alleen maar snoep, drankjes, sigaretten en staatsloten kopen. Pas later, na de Tweede Wereldoorlog, kon je er ook iets eten.

In 1953 werd er door Bas Boere een heel nieuw gebouwtje geplaatst. Jan en Betsie Kastelein-Boere (Betsie was de dochter van Bas en Juus) namen het van hem over, daarbij bijgestaan door de legendarische boswachter Henk

Knoop, wiens portret ook in het nieuwe gebouwtje weer een ereplaats heeft gekregen. Vervolgens nam hun zoon Richard Kastelein (die met Frenzie naast de Speeltuin woonde) het stokje van hen over en zo gaven zij met veel inzet en toewijding en met drie generaties de Speeltuin een lang en, voor jong en oud, aantrekkelijk leven.

Wat een feest dat de kinderen daar heerlijk konden spelen, terwijl de ouders en grootouders even rustig konden genieten van een drankje of een hapje en later – toen de mensen het op materieel gebied iets beter kregen – van de vermaarde biefstuk van Richard.

Typerend aan de Speeltuin is ook dat niet alleen de (vaste) klanten, maar ook de mensen uit de bediening er een band mee hadden en hebben. Er zijn heel veel jongelui die daar - als ze te groot waren om er te spelen – graag een centje wilden bijverdienen. En dat is niet veranderd.

Daarnaast bood de Speeltuin een podium aan veel lokaal muzikaal talent: de zingende zusjes Ria en Rita uit Veen, Mond-accordeonclub Concordia uit Zaltbommel, het eigen Hèmerts Visserskoor en ga zo maar door!

Sinds 2018 maakt de Speeltuin weer deel uit van Landgoed Nederhemert. Helaas bleek na uitvoerig onderzoek dat het gebouwtje van 1953 niet meer verantwoord was op te knappen, door aanwezigheid van asbest, ongedierte, een totaal verouderde keuken, die niet meer aan de huidige eisen voldoet, en de onmogelijkheid van isolatie.

Dat is de reden waarom er met zorg een nieuw maar herkenbaar gebouwtje is neergezet, dat hopelijk voor de komende 110 jaar weer heel veel speel- en genietplezier gaat geven aan alle mensen die altijd al zo graag in de Speeltuin

kwamen. Bijkomend voordeel van het duurzame nieuwe gebouw is dat de speeltuin nu ook in de winter open kan blijven!

Omdat parkeren voor wandelaars en speeltuinbezoekers de laatste jaren steeds meer een probleem is voor het Eiland én de Eilanders, heeft Landgoed Nederhemert zich ook hard willen maken voor een parkeerplaats. Er zijn steeds vaker onveilige toestanden voor voetgangers en automobilisten; hulpdiensten kunnen er regelmatig niet goed door, de bermen worden kapotgereden en het mooie beschermde dorpsgezicht van het Eiland wordt enorm geweld aangedaan.

Mede dankzij de bereidwilligheid en een stukje bijdrage van de Gemeente, wordt er deze zomer een parkeerplaats áchter de Speeltuin aangelegd. De gemeente gaat wel handhaven dat er dan voortaan alleen op die parkeerplaats wordt geparkeerd, waardoor verkeersveiligheid en rust op het eiland terug kan komen. De kerkgangers die met de auto komen, kunnen er natuurlijk ook gebruik van maken.

Zaterdag 24 mei was het zo ver ... de feestelijke heropening van de inmiddels 110-jarige speeltuin met de nieuwe accommodatie. Een prachtig nieuw gebouw, geheel in stijl met wat er vroeger stond, maar dan volgens de maatstaven die heden ten dage gelden!

Met bijna 300 genodigden was het een drukte van belang en dankzij de grote tenten kon het beetje regen de feestvreugde niet onderdrukken. Gerard van Dulmen, die de speeltuin met alles er op en er aan gaat managen, zorgde met zijn team voor hapjes en drankjes.

Het geheel werd opgeluisterd door het Hèmerts Visserskoor en Coen Jutte zorgde voor gepaste achtergrondmuziek.

Eilandbewoner Quido van der Krabben was ceremoniemeester en gaf Elisabeth van Wassenaer als eerste het woord, die iedereen bedankte die bijgedragen had aan de realisatie van alles. Zij was erg blij met de goede opkomst en de positieve sfeer die er hing.

Daarna was het woord aan de aannemer, die ook de onderaannemers bedankte en het een hele eer vond dat hij het nieuwe gebouw heeft mogen realiseren. Namens allen, die meegewerkt hebben aan de bouw, werd een enorme houten bank aangeboden die nog een

geschikt plekje binnen de speeltuin moet gaan krijgen.

Walter Esch gaf Elisabeth en Dirk van Wassenaer, namens de inwoners van Nederhemert-Zuid en Bern, een mooi bordje. Het bordje beschrijft de door de inwoners geschonken "Honingboom" en wordt bij de reeds geplante boom geplaatst.

Namens de Dorpsraad had Arie Verheij al een mooie bos bloemen aan Gerard van Dulmen gegeven en Dirk Brugmans gaf Elisabeth en Dirk een fraai kistje met 2 flessen Hèmertse wijn en een vlag van de Dorpsraad. Walter wenste de speeltuin een mooie toekomst en vond het geweldig hoe Elisabeth en Dirk het initiatief hadden genomen om zoiets moois en harmonieus neer te zetten... een ware aanwinst voor het Eiland!

Vervolgens sprak burgemeester Marnix Bakermans zijn lof uit voor alle tijd, energie en moed die in dit alles was gestoken en gaf aan dat het nieuw te realiseren parkeerterrein aangelegd kan worden, wat voor het Eiland een hele verbetering zal betekenen! Aansluitend heropende de burgemeester de speeltuin, samen met de kinderburgemeester Liz, door twee kinderen te onthullen die gekleed waren in twee tijdperiodes ... zoals kinderen er nu uitzien en zoals die er ruim 100 jaar geleden uitgezien zullen hebben. Beide kinderen gingen op het bekende carrouselpaard zitten en zo was de feestelijke middag geopend!

Biologisch bedrijf op 't Eiland

verslag van de open dag op het bedrijf van Bodo Rammelsberg

Bodo Rammelsberg (1958) teelt al tientallen jaren op biologische wijze zijn groente, aardappels en fruit op 't Eiland Nederhemert-Zuid. Op een totale oppervlakte van ongeveer negen hectare en verspreid over diverse percelen werkt hij zonder kunstmest en zonder chemische bestrijdingsmiddelen. Begin juni hield zijn bedrijf Open Huis op 't Eiland. Zo'n 200 bezoekers mocht hij verwelkomen en dat samen met zoons, schoondochters, vrijwilligers, medewerkers enz.

Biologische landbouw

Ons bedrijf gebruikt geen kunstmest of bestrijdingsmiddelen maar wel moderne mechanisatie. Wij telen met ouderwetse stalmest (van boerderij De Schuttershof in Well) en bestrijden het onkruid door o.a. te schoffelen en te wieden soms handmatig, vaak ook machinaal. De vruchtwisseling is heel belangrijk: waar zet ik de bonen, waar komen de aardbeien, waar de aardappelen enz. Dit is essentieel voor de biologische landbouw want ik wil de grond natuurlijk niet uitputten. Mag ik

een voorbeeld geven? Zonder kunstmatige bemesting kun je tarwe niet ieder jaar op dezelfde plek zaaien. Waar de tarwe gestaan heeft, zaai ik grasklaver want die haalt stikstof uit de lucht en brengt dit weer terug in de grond.

Groente- en Fruitpakket

Ons bedrijf 't Ailand is kleinschalig en verkoopt allang niet meer alleen de eigen producten. Er is bijvoorbeeld vraag naar verantwoord geteelde bananen en sinaasappels. Tevens koop ik biologische groenten en fruit bij collega's in de regio. Wij hebben ons gespecialiseerd in de verkoop van groenten en fruitpakketten die thuisbezorgd worden. Daarnaast sta ik iedere vrijdagochtend op de biologisch boerenmarkt in Den Bosch, waar ook kramen staan met andere biologische producten: brood, kaas, vlees, eieren enz.

Imker en Kaasmaker

De Open Dag mag een succes genoemd worden. De bezoekers konden over het landgoed wandelen, kregen onderweg uitleg over de gewassen en de wijze van telen, voelden de ambitie van de gemotiveerde medewerkers en mochten de 'zonzoete'

aardbeien plukken en proeven. Ter plaatse kon een overheerlijke lunch genuttigd worden, verzorgd door restaurant Savage in Brussel waar zoon Joël als chef-kok de scepter zwaait. Ruimte was er die middag voor livemuziek en voor andere biologische enthousiastelingen zoals de imker en de biologische kaasmaker.

Tekst en foto's: Henk Poelakker

Dat de Bergsche Maasdijk vanaf eind maart tot begin mei opnieuw geasfalteerd zou worden wisten we maar al te goed, maar niemand stond stil bij het feit dat hierdoor postbezorging, diverse bodediensten en de dagelijkse krant er veel hinder van zouden ondervinden!

Walter Esch, die al meer dan 50 jaar op 't Eiland woont, nam contact op met PostNL om te vragen hoe zij hier mee om wilden gaan ... kon hij misschien de post ergens ophalen en zorgen dat het alsnog door hem bezorgd kon worden. PostNL had al een oplossing bedacht ... als de postbode er niet door kon komen, dan bewaarde hij de post totdat het voor hem wel mogelijk zou zijn om Nederhemert-Zuid en Bern te bereiken.

Bij de krant lag dit anders ... helaas, zolang de dijk niet toegankelijk is krijgen onze abonnees jammer genoeg geen krant!

Walter nam toen contact op met de bezorgster Dorine, die elke dag vanuit Den Bosch vertrekt om vóór 06.00 uur de kranten te bezorgen!

Afgesproken werd dat zij, op de dagen dat de dijk echt niet toegankelijk zou zijn, de kranten bij Piet de Koning in Well zou achterlaten. Walter had met Adriaan van het veer geregeld dat het veer die dagen een uur eerder zou starten en via het veer haalde hij vroeg de kranten op om die vervolgens via de Moffendijk in Bern en iets later in Nederhemert-Zuid te bezorgen.

Door de weeks ging het om 9 en zaterdags zelfs om 19 kranten. De abonnees waren hier vanzelfsprekend erg blij mee, maar ook Dorine vond het fijn dat haar diensten gedurende 15 dagen op deze manier werden voortgezet.

Bij dit alles was het opvallend hoe slecht er door de aannemer over de voortgang van de asfalteringswerkzaamheden werd gecommuniceerd! Voor de Eilandbewoners was het dagelijks een puzzel om te uit te vinden hoe ze het Eiland konden verlaten en later terug naar huis konden rijden.

Maar alle lof voor "ons" veer, die niet alleen in de ochtend een uur eerder begon, maar ook 's avonds een uur langer bleef varen en zelfs ook bereid was om daarna op afroep ons over te zetten!

Dat het veer in een behoefte kon voorzien, is in deze periode heel duidelijk. Heel veel verkeersdeelnemers maakten in de periode van afsluiting gebruik van het veer. Petje af voor de veermannen!

Persoonlijke herinneringen van Jan van Wijk

Terugblik

De redactie vroeg mij om te vertellen hoe het mij vergaan is na mijn vertrek uit Nederhemert in 1987. Dat jaar was voor mij een keerpunt. Want in dat jaar trouwde ik met Emmie en wij gingen wonen in Sliedrecht. In die tijd verleende ik bijstand in het pastoraat in verschillende gemeenten.

In 1988 belde het Drentse Een of ik beschikbaar was als voorganger voor de evangelisatie daar. "Niet doen," zo adviseerde ds. Den Hoed, "want dan zit je eraan vast." Dus het werd 'nee' tegen Een. Later werd dit een 'ja' want Een was vasthoudend en in november 1988 verhuisden wij met ons drieën daarheen. Onze oudste zoon was toen bijna een half jaar.

Wij hebben ruim 26 jaar in het Noorden mogen dienen. Het was wel een bijzondere plek waar we terecht waren gekomen. De gemeente telde ongeveer 120 mensen. Later werden dat er o.a.

door veel geboorten circa 150. Anno 2025 is dit aantal ongeveer gehalveerd door het uitsterven van de oudere generatie en het vertrek van veel jongeren, al is er nu weer enige aanwas.

Een stukje kleine kerkgeschiedenis

Tijdens ons verblijf in Een heb ik een boek geschreven over het ontstaan van de gemeente daar met de titel 'Uit nood geboren'. Daarom nu een stukje kleine kerkgeschiedenis over de hervormde gemeente te Een zoals ik die heb beschreven in mijn boek. Het dorp Een ligt bij het snijpunt van de grenzen van de drie provincies Groningen, Friesland en Drenthe. In 1912 is de huidige hervormde gemeente daar gesticht als evangelisatie.

Om de kerkelijke situatie van toen goed te kunnen begrijpen moet je de zgn. sociale geografie en de kerkelijke situatie in Drenthe in

ogenschouw nemen. Daar heb je nl. de structuur van hoofd- en bijdorpen. Kerkelijk waren de hoofddorpen (op het zand) meestal vrijzinnig. In de bijdorpen (in het veen) was het leven zwaarder en was men vaak meer ontvankelijk voor een rechtzinniger verkondiging van het Evangelie.

De situatie rond Een was eind 19^e/begin 20^e eeuw zo dat Norg het vrijzinnige hoofddorp was en Een behoorde tot de meer behoudende bijdorpen. De andere bijdorpen bij Norg zijn: Een West, Langelo, Westervelde, Zuidvelde en Peest. Veenhuizen ligt daar ook in de buurt, maar dat is weer een verhaal apart wegens zijn status als dorp met vier gevangenissen.

Hoe ging de stichting van de gemeente te Een in 1912 in zijn werk? Die heeft een voorgeschiedenis. Haulerwijk is het Friese buurdorp op enkele kilometers afstand naar het westen. Daar stonden toen rechtzinnige predikanten. In het begin van de 20^e eeuw verhuisden enkele Haulerwijkster gezinnen naar Een en misten daar die rechtzinnige verkondiging. Er was in Een sinds 1845 wel een gereformeerde kerk, maar daar voelden deze mensen zich niet thuis. Ze waren hervormd en dat wilden ze blijven. De naar Een verhuisde Haulerwijksters vroegen aan de predikant van Haulerwijk om in Een te gaan evangeliseren. Dat deden ze door te gaan preken in keukens, huiskamers en schuren.

Gemeenteleden voor de hervormde kerk te Een bij de viering van het 100-jarig bestaan van de gemeente in oktober 2012. De dame in de lichte jas middenvoor is Griet Hummel-Berends die 60 jaar organiste is geweest.

Ook andere rechtzinnige predikanten vanuit de omgeving (Zevenhuizen en Roden) verleenden hierbij hun diensten. Geleidelijk aan ontstond er een vaste groep van betrokkenen wat resulteerde in de oprichting van de hervormde evangelisatie op 23 oktober 1912. In oktober 2012 herdachten wij het 100-jarig bestaan in een speciale kerkdienst in de gereformeerde kerk van Een.

Maar eerst een belangrijk detail in de voorgeschiedenis van de evangelisatie te Een. Rond het jaar 1905 was er in het Noorden een geestelijke opwekking gaande die onder andere werd beïnvloed door de bekende evangelist Johannes de Heer. Behalve de man van de zangbundel was hij ook rondreizend evangelist. Deze ondernam met zijn orgeltje – waarop zijn vrouw de samenzang begeleidde – ‘zendingsreizen’ door Friesland en Groningen. De Heer had daar geestverwanten, o.a. in de persoon van ds. J.A. Visscher te Rottevalle. Deze richtte de ‘*Vereeniging tot Colportage en Evangelisatie inzonderheid in de Drie Noorderlijke Provinciën*’ op en werd daarvan directeur-secretaris.

Deze predikant heeft met zijn vereniging heel veel betekend voor de straatarme bevolking. Menigeen woonde in het heidegebied van Friesland en Drenthe in plaggenhutten. Zo’n plaggenhut bouwde men met elkaar in een dag tijd! Ik heb in Opende ooit de begrafenis geleid van een vrouw die als kind met haar ouders in een droge sloot had gewoond. Ds. Visscher deed er met zijn vereniging alles aan om de armen aan werk en inkomen en een goed onderdak te helpen.

In de buurt van Een ligt de buurtschap Amerika. Oudere gemeenteleden vertelden mij dat de mensen daar zo arm waren dat de kinderen in de winter met blote voeten in de sneeuw liepen, maar ze waren nooit ziek! Even terzijde – hoe kwam men aan de naam ‘Amerika’? Wel, ze hadden daar die plaggenhutten en andere houten bouwsels. Dat leek veel op de situatie van de emigranten die destijds naar Noord-Amerika waren vertrokken. Vandaar dat men die buurtschap bij Een ‘Amerika’ noemt.

De uitbouw van de evangelisatie te Een

In 1919 stuurde ds. J.A. Visscher een van zijn bijbelcolporteurs (rondreizende bijbelverkopers) naar Een om de evangelisatie daar

verder uit te bouwen, want men zat in Een in een impasse – het liep niet. Deze evangelist heette Anne de Vries, maar hij is niet de bekende schrijver van vroeger. In het jaar 1920 kwam de pastorie te Een voor hem gereed. Dat is een bijzonder sfeervolle woning waar ook ons gezin altijd met veel plezier heeft gewoond. Een huis met een zee van ruimte van binnen en van buiten en altijd gezonde lucht!

De pastorie te Een, gereedgekomen in 1920.

De Vries zette vooral in op de leniging van de materiële noden van de mensen. Hij organiseerde kledinginzamelingen en vroeg overal in het land om geld. Zijn hoogbejaarde dochter vertelde mij bij het schrijven van bovengenoemd boek over het ontstaan van de evangelisatie dat haar vader in het telefoonboek van Wassenaar adressen opzocht van – naar hij vermoedde – rijke mensen. Die schreef hij aan om geld voor de armen in Drenthe. En dat werkte goed. Ook kerkelijke gemeenten in het land droegen financieel bij, ook uit de Bommelerwaard. Het evangelisatiewerk had dus twee pijlers: de diaconale (hulpverlening) en de geestelijke (verkondiging). De ene kan niet zonder de andere!

De kerkgebouwen en de voorgangers

De evangelisatieverenigingen te Een en Een West bezaten twee kerkgebouwen. Het oudste staat nog steeds bij de rotonde in de Haulerwijksterweg te Een. Deze kerk werd als 'lokaal' gebouwd in 1915 en in 1922 verdubbeld in grootte en voorzien van een torenspits met een luidklok. In het jaar 1929 werd ook in Een West (het Eenerveld, zoals dat toen heette) een 'lokaal' gebouwd. In Een West was in het begin een aparte evangelisatievereniging. Later zijn Een en Een West samengevoegd. Het

kerkgebouw te Een West is in 1993 gesloten en in 1998 gesloopt om plaats te maken voor een woonhuis.

Na De Vries volgde een hele rij van evangelisten/voorgangers. Enkelen van hen waren predikant geworden op grond van een overgangsbepaling in de Kerkorde van de Nederlandse Hervormde Kerk. In 2011 kreeg de gemeente bij notariële akte haar status als 'hervormde gemeente van bijzondere aard' met een parttime predikantsplaats, die door mij werd bezet voor 35%. Daarnaast diende ik als predikant hervormd Sebaldeburen voor 40% en de evangelisatie 'Bidt en Werkt' te Leek betaalde de resterende 25%. De laatstgenoemde evangelisatie is na 2015 opgeheven wegens gebrek aan mensen.

Op 3 oktober 2011 werd in de hervormde kerk van Norg de akte gepasseerd waarmee de stichting van de hervormde gemeente van bijzondere aard 'Een'te Norg een feit was. De notaris licht het een en ander toe.

Persoonlijk

In de jaren negentig van de 20^e eeuw verleende ik bijstand in verschillende hervormde gemeenten in het Noorden. En daarnaast ging ik heel veel voor in diensten in de regio. Er tussendoor studeerde ik voor mijn doctoraalbul, die ik behaalde aan de universiteit van Groningen.

In de loop van de jaren werden onze vier kinderen groot, vlogen uit om te gaan studeren, trouwden, vonden een plek om te wonen en te werken en mochten ook zelf weer kinderen krijgen. Van onze kinderen wonen er drie aan de rand van de Veluwe en de oudste in Zeeland. Het jaar 2014 bracht voor ons het emeritaat en de daarmee samenhangende verhuizing in mei

2015: weer terug naar Sliedrecht. We hadden daar al goede contacten en het is in de buurt van de familie. Wij wonen er nog steeds en zijn op verschillende manieren actief binnen hervormd Sliedrecht.

Hervormd Een anno 2025

Hoe is de hervormde gemeente van Een er nu aan toe? Dat is voor mij een waarneming op afstand. Inmiddels is mijn tweede opvolger in rij daar nu aan de slag als predikant sinds 2019: ds. F. Pierik die ook aan de Kapelgemeente te Drachten is verbonden. Mijn directe opvolger in 2015 was dr. H.J.C.C.J. Wilschut. Na diens emeritaat in 2018 werd de samenwerking van Een met Sebaldeburen beëindigd, werd 'Leek' dus opgeheven en kwam de samenwerking met de Kapelgemeente te Drachten tot stand. Hierboven meldde ik al dat de gemeente te Een qua aantal zielen nu zowat is gehalveerd. Al zijn er de laatste jaren ook wel weer mensen bijgekomen.

Vorig jaar ging Menno de Bruyne, de voorlichter

van de SGP, met pensioen en betrok een woning in de buurt van Veenhuizen.

Hij meldde onlangs in de 'Banier' dat zij als echtpaar een 'warme gemeente' hadden gevonden. Dat bleek hervormd Een te zijn!

De gemeente wordt financieel ondersteund door o.a. de Maatschappij van Welstand, die sinds het overlijden van Mw. Roseboom ook het Sterrebos in beheer heeft.

Ten slotte

Als je ouder wordt, ga je terugkijken in je leven. Het is een omzien in verwondering over de trouwe zorg van onze God. Dat is de rode draad in ons leven. Wij hebben die trouwe zorg destijds al verwoord op onze trouwkaart. En we hebben die altijd weer ervaren en de Heere ervoor gedankt.

'Wat hebt u wat u niet hebt ontvangen?' zo schrijft de apostel Paulus aan de gemeente van Korinthe. Met die woorden stemmen wij van harte in!

Jan van Wijk

KONINGSDAG

een impressie van een feestelijke dag!

20 VRAGEN AAN:

Anouk
van der
Meijden

1. **Naam:** Anouk van der Meijden.
2. **Adres:** Sleutelbloemstraat 8.
3. **Geboorteplaats en datum:**
's Hertogenbosch op 14 juli 1979.
4. **Beroep/opleiding en waarom doe je dit:**
Ik heb 23 jaar in de zorg gewerkt als Verzorgende. Omdat ik vanuit huis wilde werken, ben ik de opleiding tot pedicure gaan volgen en ben ik nu bijna 3 jaar gediplomeerd Pedicure.
5. **Relatie:**
Met Corné van Mourik (hij wil nog steeds niet trouwen)
6. **Hobby's:**
Ik speel toneel bij Toneelvereniging Uit Vriendschap, ook draag ik zorg voor de make-up van de spelers. Elke keer weer een feestje!
7. **Lievelingsmuziek:**
Muziek van nu en de 90 's, maar mijn voorkeur gaat wel uit naar Nederlandstalige muziek.
8. **Favoriete lectuur/boeken/film/serie:**
Ik lees graag! Thrillers, Feelgood en tranentrekker. Serie op Netflix ook altijd heerlijk.
9. **Doe je aan sport, zo ja welke sport en wat is er zo leuk aan:**
Jazeker, 2x in de week met RVD Personal Training. Echt een aanrader! Hij slaapt mij erdoorheen!
10. **Lievelingseten:**
Groen mee witte van mijn schoonmoeder.
11. **Waar ben je trots op in je leven:**
Op waar ik nu ben in mijn leven... en vooral mijn gezin.
12. **Mooiste/leukste vakantieplek:**
Mexico... maar ik vind weg in eigen land ook erg leuk.

13. **Heb je ergens spijt van:** Nee, zonde van je tijd en energie.

14. **Wie bewonder je het meest en waarom:** Mijn ouders, voor mijn mooie jeugd en voor wat ze nu nog steeds voor mij doen.

15. **Leukste jeugdherinnering:** Hangen bij de pomp in Delwijn.

16. **Wie wil je ooit nog eens ontmoeten:** Zangeres Adele, lijkt mij nou zo'n gezellig mens en wat kan ze toch zingen!

17. **Waar voel je je het meest bij betrokken:** Bij Toneelvereniging Uit Vriendschap. Wij zijn nog steeds opzoek naar talent tussen de 20-30 jaar. Lijkt je dit leuk, stuur een bericht via de FB-pagina van Toneelvereniging Uit Vriendschap!

18. **Wat zou je direct aanpakken als je een poosje burgemeester van Nederhemert zou zijn:**

Nu starten met de bouw van een grote nieuwe school!

19. **Wat vind je het leukste aan Nederhemert:** De sfeer en omgeving...

20. **Aan wie moeten wij de volgende keer vragen stellen:**

Marlinda Hovestadt

Van veldwachter naar politieagent

de sterke hand in Nederhemert door de jaren heen

Van veldwachter naar politieagent(e)

Van begin negentiende eeuw tot aan de Tweede Wereldoorlog was de veldwachter belast met de ordehandhaving in de Nederlandse dorpen. De veldwachter was vaak een oudere heer, aangesteld door de gemeenteraad die hem doorgaans een karig salaris toekende. In sommige gemeenten werd er zelfs gecollecteerd voor de veldwachter. Deze mannen liepen rond met een sabel. Was er iemand ondeugend dan kreeg je daar mee te maken.

Ik kan mij nog herinneren als oudere mensen over een veldwachter vertelden, dat ik dacht: dat is een vreemde naam. Hielden deze mannen dan de wacht alleen over het veld? Nou, dan ben je gauw klaar. Maar toen ik wat ouder werd begon ik pas te begrijpen dat zij meer werk deden. Na de Tweede Wereldoorlog kregen deze mannenbroeders een andere naam namelijk: politie. Vrouwelijke politieagenten waren er al wel, maar die zag ik pas toen ik wat ouder was. Toen ik voor het eerst over vrouwelijke agenten hoorde vroeg ik me af: kan een vrouw die zware criminelen wel aan? Later ben ik erachter gekomen dat zij hun mannetje staan.

Tijdens mijn geboortjaar in 1946, was J. Kant hier agent. Hij woonde aan de Maasdijk in een huis van de gemeente. Ik heb hem nog goed gekend. Later fietste hij regelmatig naar de winkel, maar toen was hij geen agent meer. Hij heeft toen nog hand- en spandiensten verricht bij bakkerij Doruiter. Toen hij overleed liep de rouwstoet bij ons over de dijk. Mijn vader en ik waren op dat moment bezig om het kippenhok op te knappen. Uit eerbied hebben wij dat werk neergelegd tot de rouwstoet voorbij was. Laatst heb ik zijn graf nog bezocht en hem herdacht. Jammer dat zijn grafsteen gebroken is en niet meer hersteld wordt. Rondom dat graf liggen trouwens meer gebroken stenen. Het lijkt erop dat daar een keer een boom of zware tak op gevallen is. Wel jammer dat deze stenen niet meer door de gemeente hersteld zijn.

Toen J. Kant met pensioen ging kreeg ons dorp een vervanger: agent Batenburg. Over hem is weinig bekend. Ik weet nog wel dat hij mijn vader een proces-verbaal heeft gegeven. Hij moest 's avonds bij Batenburg komen om een verklaring af te leggen en zijn voorganger was erbij. Jammer voor mijn vader, want Kant zag dat de datum niet klopte. Als hij dat niet had gezien was mijn vader later vrijgesproken, want Batenburg noteerde een datum die op zondag viel en dan mocht je helemaal niet jagen.

Batenburg werd opgevolgd door agent Wisselink die van Zoelmond kwam en negen jaar na zijn diensttijd bij ons naar Zegveld ging. Ik was nog maar een kleuter toen ik 's avonds door mijn vader uit mijn bedje gehaald werd. Daar zat deze agent met grote zwarte pet op en een zwarte jas tot op de grond, een blauwe knickerbocker broek en zwartgelakte laarzen. Omdat ik toen al wel eens verschrikkelijke verhalen hoorde over de oorlog, dacht ik ook dat deze man mij af zou voeren. Daarom klemde ik mij aan mijn vader vast, want die kon mij misschien helpen. Ik moest iets tegen die agent vertellen, maar ik kon geen woord door mijn slikkertje krijgen, want die zat dicht van angst.

Ik weet niet meer hoe jong ik toen was, maar volgens mijn herinnering denk ik ongeveer tien jaar, dat ik deze agent weer ontmoette. Op een zaterdagavond zat ik aan de buitenkant van de dijk in de berm naar een boer te kijken die aan de overkant van de Maas bezig was om met enkele collega's zijn hooi op te laden. Mijn vader kwam ook de dijk op en zei tegen mij dat hij even naar zijn broer Dirk ging die achter het veerhuis woonde. Ik keek mijn vader na tot aan de molen. Even later stond ik op om naar huis te gaan. Toen ik halverwege de stoep was, kwam er een bromfiets aan. De man die erop zat floot als een lijster. Ik vond dat als jongetje wel mooi, zeker omdat hij van de ene kant van de weg naar de andere zwierde. Precies tegenover de stoep waar ik stond verdween hij opeens. Ik hoorde wel dat er aan de andere kant van de dijk wat aan de hand was, maar ik durfde niet gaan te kijken. Misschien was die 'flierefluiter' wel dood.

Toen mijn vader op zijn fiets bij het veerhuis aan kwam, waren twee mannen bezig deze man op zijn bromfiets te helpen, want zelf lukte hem dat niet. Omdat mijn vader mij in de berm had zien zitten, was hij bang dat mij iets was overkomen. Waar die man de dijk af was gereden, was namelijk precies op de plek waar ik had gezeten. Met een sneltrein vaart, op zijn fiets, kwam hij naar huis om te kijken hoe het met mij ging. Wat was hij blij toen hij zag dat er met mij niets gebeurd was. Het zal je kind maar wezen!

Nu ligt er aan de buitenkant van de dijk een strook gras waar men over kan rijden, maar dat was voor 2000 wel anders. De basalten lagen tot halfweg het talud. Die zijn nu niet meer te zien want daar is grond over gestort. Het riet en de bramenstruiken groeiden tot aan het talud. Daar tussen die bramen lag die vrolijke fluit. Zijn stemming was inmiddels veranderd van fluiten naar vloeken en tieren. Terwijl zijn drinkebroers met hem bezig waren om hem uit braamranken te bevrijden, riepen zij naar mijn vader op de dijk dat de dronkenlap de aankomende nacht maar in de hooischuur moest slapen. Mijn vader had daar geen behoefte aan, want hij dacht: als die man vannacht gaat liggen roken, wat zullen dan de gevolgen zijn. Omdat hij geen zin had in discussie belde hij agent Wisselink. Toen die arriveerde, waren de mannen al zo ver gevorderd dat zij halfweg de stoep stonden. Die twee 'helpers' begonnen gelijk stampij te maken en die wilden de agent aanvallen. Ik kan mij herinneren dat die ze waarschuwde dat als zij zich niet gedroegen, hij ze liet opladen en dat zij als een schandvlek door het dorp zouden gaan. "Denk aan je gezin," zei hij. Dat hielp. Ze sjouwden de bromfiets uit de braamstruiken omhoog, plaatsten die bij ons in de schuur en vertrokken weer richting het veerhuis om er misschien wel een borreltje op te nemen.

Mijn vader had intussen de ongelukkige man mee naar binnen genomen, ondanks dat hij tegenstribbelde. In de zomer stond er bij ons een tafel met stoelen in het achterhuis, omdat wij met mooi weer daar nogal eens aten. Daar stond ook een armstoel van gevlochten tenen (wilgentakken). Nu kon hij in ieder geval niet zijwaarts vallen. De agent ging tegenover hem zitten om het een en ander te noteren. Maar dat

ging niet zonder slag of stoot, want de man gaf geen antwoord op de vragen. Terwijl hij ieder keer als hij probeerde op te staan riep: "Als mijn vader hier was dan..." Wisselink duwde hem iedere keer terug en dat ging met zoveel geweld dat ik bang was dat de stoel er onder zou bezwijken.

Uiteindelijk arriveerde er een politiemotor met zijspan. Die man verzette zich hevig, want hij wilde niet in dat bakkie. Maar die agenten hadden er samen niet zo veel moeite mee om hem er in te krijgen, want hij was zo slap als een vaatdoek. Toen hij zat, trokken ze een zeiltje over hem heen. Alleen zijn hoofd stak er nog bovenuit. Wel lekker fris op zo'n warme zomeravond. Ik vond het als kind wel een koddig gezicht, die tierende man onder dat zeiltje.

In die tijd kwam de lijnbus van Onze Tram, drie keer per dag uit Den Bosch. Die maandag daarop kwam de vrolijke fluit met die bus om twaalf uur aan om zijn bromfiets bij ons op te halen. Ik ben nooit vergeten hoe die man zich schaamde. Hij bleef zijn excuses vele malen herhalen. Of hij op de terugreis uit dankbaarheid weer gefloten heeft weet ik niet.

Gijs van de Werken
(wordt vervolgd)

Nieuws van de senioren

Wat deden we zoal in het 2e kwartaal 2025.

In april 2025 zijn we bijgepraat over hoe we vallen kunnen voorkomen. Heidi en Nick van Welzijn Bommelerwaard leggen uit welke oefeningen goed zijn voor sterkere spieren.

In mei staat de klompenmakerij op de agenda. Met eigen auto's gaan we met 36 personen naar Klompenmakerij den Dekker. De eigenaar van deze klompenmakerij laat u het klompen maken beleven! Hij is een begenadigd spreker en met elkaar hebben we plezier.

Op 11 juni 2025 staat ons uitje gepland. We zijn met 42 personen. In het volgend verslag leest u onze reiservaringen.

We sluiten het eerste halfjaar 2025 af met de vakantie eettafel op dinsdag 1 juli 2025.

In de maanden juli en augustus zijn er geen activiteiten.

We starten weer in September 2025

Onze dinsdagmiddagactiviteiten:

- 2 september van Wilg tot mand
- 7 oktober Verkeer voor automobilisten en fietsers
- 4 november Workshop Herfststuk maken
- 16 december Kerstviering

U bent van harte welkom op de tweede woensdag van de maand bij de open eettafel. Vooraf aanmelden. Samen eten, gezellig samen zijn. (Start is om 11.30 uur in dorps huis "De Gaarde" in Nederhemert)

Elke donderdag is er bewegen voor ouderen. Van 9.45 uur tot 10.30 uur wordt er onder deskundige leiding aan de conditie en spieren gewerkt.

Graag brengen wij extra onder uw aandacht ons **wekelijks inloop koffie of thee uurtje**. Elke donderdagochtend vanaf half 11 tot half 12 in dorps huis "De Gaarde".

Loop eens vrijblijvend binnen.

De koffie/thee wordt verzorgd door Sophia Verwijs en de kosten zijn voor het Senioren Comité Nederhemert.

Kom gezellig een "bakkie" doen. Neem uw familie, burens of kennissen mee.

Wij verwelkomen graag nieuwe bezoekers!

Wij zijn het Senioren Comité Nederhemert.

Kees Oomen, voorzitter

Anneke Bouman, penningmeester

Arie Verheij, algemeen lid

Adrie de Putter, secretaris. (Voor meer informatie 06 23852175)

Joep en Noor, een spannende middag

een Hemers kinderverhaal

Het is meivakantie.

Joep en Noor gaan een eindje fietsen. Het is mooi weer. Hun jassen kunnen wel thuisblijven. Ze fietsen met een slakkengangetje over de dijk. Op de Maas bij het pontje liggen de eerste bootjes alweer aan de steiger. Er is verder niemand te zien dus fietsen ze maar weer verder. Het gras in de bermen wordt al hoog en ze horen de bijen al zoemen tussen de eerste bloemen.

Waar de dijk een bocht maakt, ligt een pad naar beneden. Joep stopt. "Zullen we naar het Boske gaan?"

Dat vindt Noor een goed idee. Het Boske is een klein strandje aan de Maas met wat hoge bomen aan het eind van het lange pad tussen de akkers. Ze fietsen over het hobbelige pad. Sjonge, het is nog best een eind!

Éigenlijk mogen ze hier nooit alleen naar toe in de zomer. In het water staat soms een gevaarlijke stroming en er wordt vaak hard gevaren door speedboten. Maar ze zijn niet van plan om te gaan zwemmen. Het water is nog veel te koud.

"Rennen naar de dikste boom!" roept Noor en Joep rent mee. Higgend komen ze bij de dikke en heel hoge boom. "Durf jij tot bovenin te klimmen?" vraagt Noor. "Tuurlijk," joelt Joep, "kijk maar eens!" Hij trekt zich op aan de onderste tak en klimt daarna snel van tak naar tak. Noor volgt hem. Wat is het spannend om in een boom te klimmen! Al snel kunnen ze een stuk verder kijken dan op de grond. Zo dat is écht vet! Aan de overkant glinsterden de weilanden en op de Maas vaart een groot schip. Ze kunnen er nu bijna inkijken en zien dat het schip vol met zand is geladen. Noor wil zwaaien naar de schipper, maar Joep lacht haar uit. "Hé, die schipper ziet jou niet hoor."

"Hee, kijk!" fluistert Noor plotseling. "Daar komt een klein bootje aan met twee mannen erin. Ze varen regelrecht naar het strandje waar zij nu zijn!" Joep tuurt tussen de bladeren door. De mannen in het bootje hebben een grote, donkere zak bij zich. Eén van hen gaat staan. Hij kijkt in de richting van het strandje.

"Wat zijn ze aan het doen?" vraagt Joep zacht. "Geen idee... stil!" De mannen komen met hun bootje naar de kant. De ene man zwaait even alsof hij bijna omvalt. Dan tilt hij de zak op. Met een plof komt de zak neer. Half in het water en half op het zand. "Wat doen ze nou?" sist Noor... Zonder iets te zeggen draaien de mannen het bootje om en varen snel de andere kant op.

Als het weer helemaal stil is en het bootje uit het zicht gevaren is, klimmen Joep en Noor zo snel ze kunnen uit de boom. "Kom!" zegt Joep opgewonden. "We gaan kijken wat erin zit." Ze rennen naar het water. Ze kunnen er goed bij. De zak is niet echt in het water gegooid maar op het strand. Joep trekt hem voorzichtig naar zich toe. De zak begint te bewegen en ze horen piepgeluiden... Noor heeft grote ogen van schrik. "Wat... wat zit erin, ik vind het eng!" Joep denkt verder niet na. Zo snel hij kan knoopt hij de zak open. En wat hij dan ziet...Drie kleine, natte poesjes kijken hen met kleine bange kraaloogjes aan en miauwen hard. "Oooohhh, wat vreselijk geméén!" huilt Noor bijna. "Wie

doet nou zoiets verschrikkelijks!" Voorzichtig pakt ze een zwart-wit poesje uit de zak. Het kruipt helemaal tegen haar warme shirt aan. Joep pakt de andere twee poesjes en wikkelt die zo goed als het gaat in de onderkant van zijn shirt.

Voorzichtig met hun gevonden schatten lopen ze met de fietsen in de ene hand en de kleine poesjes in de andere het hele stuk naar huis.

De moeder van Joep staat in de tuin. "Mamma, kijk eens"... "Wat is dát? Komen jullie nou met drie jonge poesjes thuis? Waarom zijn ze zo nat?" Dan vertellen Noor en Joep het hele verhaal.

"Moeder vindt de poesjes heel erg lief. Maar ze zegt: "Joep, we gaan ze écht niet houden." "Aaah alsjeblíeft..." Moeder zucht. Ze vindt ze zelf ook zo lief. "Vraag het vanavond maar aan papa," zegt ze. Joep z'n ogen lichten op. Van papa mag het vást wel!

Bij Noor thuis vinden ze het heel knap en flink dat Joep en Noor de poesjes gered hebben. Maar zelf een poesje houden, nou nee... "Maar we kunnen ze toch niet terug op het strandje zetten!" roept Noor verontwaardigd.

De moeder van Noor zucht. "Eentje dan. Maar écht niet alle drie. Noor danst door de keuken van blijdschap. "En het derde poesje dan?" vraagt ze beteuterd... "Wacht. Moeder heeft een plan! Ik zet ze op de ruilapp". Misschien zoekt iemand nog een kitten."

Nog geen uur later staat er al iemand voor de deur, met een kattenmandje. "Wat een gelukje," lacht een vrouw terwijl ze het zwart-witte poesje oppakt. Joep en Noor zwaaien het poesje uit. Moeder glimlacht en geeft ze allebei een knuffel.

Gerda Kooijman

Bereid het soezendeeg volgens recept.

Doe het deeg in een spuitzak met gladde ronde spuitmond. Spuit grote soezen met een doorsnede van ongeveer 10 cm op een met bakpapier beklede bakplaat. Zorg voor meer dan genoeg tussenruimte op de bakplaat. Ik verdeelde het over twee platen.

Bak de soezen in 25-30 minuten op 200 °C (boven- en onderwarmte).

Wanneer de soezen volledig zijn afgekoeld, klop je de slagroom met de vanillesuiker stijf. Vul een spuitzak met een klein rond spuitmondje met de room.

Vul de Bossche bollen via een kleine opening aan de onderkant met de slagroom.

Je kunt dit gaatje prikken met de spuitmond, maar je kunt ook met een mesje een kleine inkeping maken. Zet de Bossche bollen in de koelkast.

Maak nu het chocoladeglazuur. In een pannetje verwarm je suiker, water en cacaopoeder tot de suiker is gesmolten. Blijf regelmatig roeren.

Wanneer de suiker is gesmolten haal je de pan van het vuur. Voeg de chocolade toe en roer tot deze volledig is gesmolten.

Je kunt nu de Bossche bollen gelijk dippen, zelf vind ik het fijner om het glazuur iets af te laten koelen zodat het wat dikker wordt. Als je gelijk dippt kan het zijn dat ze twee laagjes nodig hebben. Iets afgekoeld zou 1 keer dippen voldoende moeten zijn.

Doe de chocolade in een schaaltje voor het dippen. Als je niet meer genoeg glazuur hebt voor de laatste Bossche bollen, kun je het er ook overheen gieten. Zet de Bossche bollen op een bord op plaat en laat het glazuur even stollen. Zet de Bossche bollen daarna in de koelkast tot je ze serveert.

RECEPT: Bossche bollen

Ingrediënten

- 1 portie soezendeeg
- 500 ml slagroom
- 4 el vanillesuiker
- chocoladeglazuur
- 200 gram fijne kristalsuiker
- 150 ml water
- 15 gram cacaopoeder
- 275 gram pure chocolade

Nieuws vanuit de Huisartsenpraktijk en Apotheek in Nederhemert voorjaar 2025

Jeske Bovendeert is onlangs afgestudeerd als huisarts, ze heeft een gezonde dochter mogen ontvangen. Ze noemen haar Juul.

Stagiaire doktersassistente Janienke van Honk gaat ons binnenkort verlaten. We zien terug op een mooie tijd met elkaar. Ze is inmiddels al gestart voor een aantal dagen in de week in een naburige huisartsenpraktijk.

Dag allemaal,

Na een hele fijne stageperiode in Nederhemert is het nu tijd om afscheid te nemen. Het laatste jaar van mijn opleiding tot doktersassistente zit er weer op, wat ook betekent dat ik vanaf juni niet meer werkzaam ben in de praktijk. Vanaf dan ga ik aan het werk bij de Emmahof in Aalst. Ik kijk terug op een hele fijne stageperiode waar jullie als patiënten ook een groot deel aan hebben bijgedragen. Ook wil ik jullie bedanken voor al het geduld en vertrouwen in het afgelopen jaar.

Groetjes Janienke

We zien dat er inmiddels steeds meer gebruik wordt gemaakt van de Uw Zorg Online App. Aangezien ook de zorg digitaliseert zijn we hier blij om!

Heeft u een medisch-inhoudelijke vraag waarop niet onmiddellijk een antwoord nodig is? Dan kunt u veilig een bericht naar uw huisarts sturen d.m.v. een e-consult. Hier wordt ook al regelmatig gebruik van gemaakt. Wel willen wij u erop attenderen dat een vraag over uw kind niet gesteld kan worden via uw eigen persoonlijke account. De eventuele bijgevoegde foto's komen dan namelijk niet in het dossier van uw kind terecht, maar in uw eigen dossier en dat is niet de bedoeling. Heeft uw kind nog geen eigen email adres? Dan is er een manier waarop u toch een account kunt aanmaken voor uw kind. Vraag de instructie op bij de assistente. Bij voorbaat dank voor uw medewerking. Mocht u andere problemen ervaren bij het gebruik van de app, vraag dan ook gerust onze assistenten om hulp.

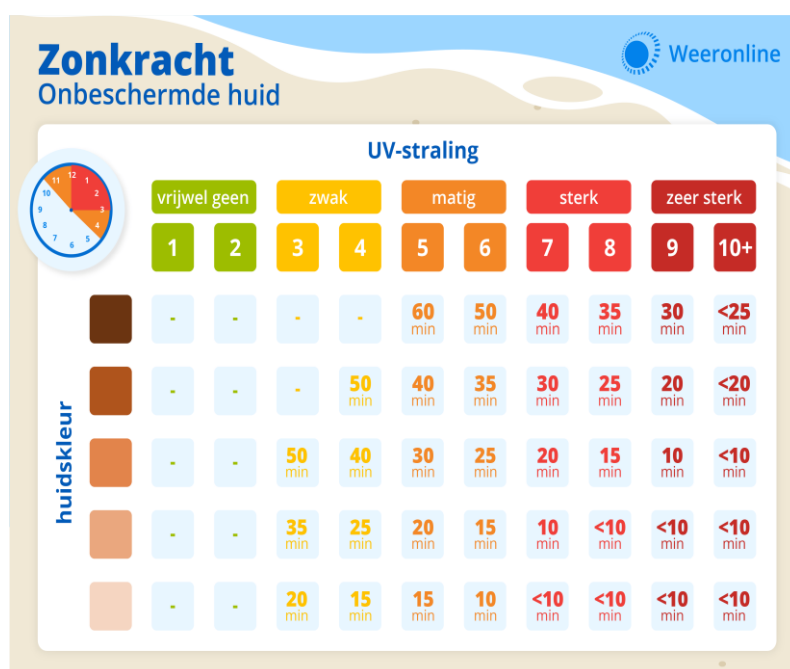
De 24/7 Pharmabox wordt veel gebruikt. Wilt u hier ook gebruik van maken? Vraag dan een aanmeldformulier aan de apotheek. Let op, de code is maar 1 week bruikbaar.

De Lentezon

In de lente kan de zon ook heel sterk zijn, waardoor verbranding mogelijk is. De huid is na de winter nog niet gewend aan de zon en is dus kwetsbaarder. Het is belangrijk om vanaf eind maart de zonkracht te checken en je in te smeren, zeker als je de zon ingaat.

In het kort

- Laat je huid wennen aan de zon. Ga in het begin bijvoorbeeld 20 minuten in de zon.
- De zonkracht is tussen 11.00 en 15.00 uur het sterkst. Blijf dan binnen of in de schaduw.
- Bescherm jezelf tegen de zon met een zonnebril, hoed of pet, kleding en een zonnebrandcrème met factor 30 of hoger.
- Op het water, het strand of in de sneeuw is dit extra belangrijk.
- Ga niet onder de zonnebank.

Het dorp Nederhemert (Gelderland) is onderdeel van de gemeente Zaltbommel.

Het dorp is opgedeeld in twee delen: Noord en Zuid.

Nederhemert, bestaande uit een noordelijk en een zuidelijk deel, wordt gescheiden door de Afdamde Maas. Nederhemert-Zuid wordt aan de zuidkant begrensd door de Maas en wordt daarom ook wel 'het eiland' genoemd. Nederhemert wordt voor het eerst genoemd in een bron als 'Hamerthe' of 'Hamaritda'. De naam Hemert is mogelijk samengesteld uit '(H)a' (water) 'mer'(verlande stroombedding). Misschien dat de uitgang 'the' of 'itda' naar het Germaanse 'ithi' verwijst, dat verzamelplaats betekent.

Oorsprong van de naam

Het toponiem *Nederhemert*, in deze vorm geattesteerd sinds 1604 en voorheen als *Hemmerte* (1144), *Hamerthe* (1151), *Hemertze* (dertiende eeuw), *Uthemert* (1337) en *Neder Hemert* (1867), wordt gevormd door de term *neder*, wat "laag" betekent en de Oudnederlandse term *hamar*, die ook voorkomt in het toponiem Ophemert en wat "steen" betekent.

Geschiedenis

Nederhemert is sinds de elfde eeuw bekend als Holland bij Nederhemert het leger van het bisdom Utrecht en het Land van Cuijk. Toen Floris na de veldslag tegen een boom uitrustte werd hij alsnog door zijn tegenstanders vermoord. Floris I van Holland werd begraven in de Abdij van Egmond.

Scheiding

De plaats Nederhemert bestaat eigenlijk uit twee delen. Nederhemert-Noord ligt aan de noordzijde van de Afdamde Maas. Aan de overkant ligt Nederhemert-Zuid. De scheiding van Hemert kwam omstreeks 1460 tot stand, toen de Maas bij Hemert op natuurlijke wijze een nieuwe bedding vond. Deze stroom werd vervolgens omstreeks 1481 in opdracht van Den Bosch beter bevaarbaar gemaakt, zodat hun schepen bij Heusden geen tol meer op de Maas hoefden te betalen. Zo werd de

Maas verlegd en verloor Heusden aan betekenis.

Maaskanaliserie

Deze situatie werd pas in 1904 veranderd, toen Rijkswaterstaat werk maakte van de Maaskanaliserie. Tot de afdamming maakte men gebruik van een veerpont. Sindsdien zijn Noord en Zuid ook over de weg bereikbaar.

Bestuur

Nederhemert ligt in de provincie Gelderland. Nederhemert was tot 1955 een zelfstandige gemeente. Deze plaats ging toen op in de gemeente Kerkwijk. De gemeente Kerkwijk werd in 1999 bij Zaltbommel gevoegd.

Monumenten & bezienswaardigheden

Kasteel Nederhemert (Kasteellaan, Zuid): gesticht omstreeks 1300, met middeleeuwse torens en ronde hoektorens. Een deel is verwoest in WOII. In 2005 is het geheel gerestaureerd en het wordt nu als kantoorpand geëxploiteerd.

Eilandkerk (Kerklaan 5, Zuid): gotische koor uit ca. 1550–60; hervormde kerk herbouwd rond 1955 na verwoesting

Protestantse kerk in Noord uit 1776

Molen Gebr. Remmerde (aan de Maas); vermoedelijk van 1716, gerenoveerd in 1978–79, buiten gebruik

Duikersluis (1861) bij de veerdam, rijksmonument en voorbeeld van 19e-eeuwse waterbouwkunde

Cultuur & samenleving

Een eeuwenoude speeltuin uit 1915, een van de oudste in Nederland, ligt in Zuid en beschikt vanaf 2025 over een nieuw horecapand

De klomp- en wandelroute *Hamarithapad* doorkruist het gebied

Interessant is de dorps historie, zoals beschreven in boeken zoals "*Venster op Nederhemert*" en het werk van Gijs van de Werken, "*Gijs vertelt*", een bekende dorpsverteller

'Eilandkerk' in zomermaanden maandelijks vol met Nederhemertse gelovigen

Met het pontveer naar de kerk

Het pontveer is bijna te klein om in één keer alle kerkgangers over te zetten.

(Van een onzer verslaggevers)

NEDERHEMERT - Vanaf april tot in het najaar heeft er telkens op de eerste zondag van de maand in Nederhemert een heel karakteristieke gebeurtenis plaats: om twee uur 's middags wordt in de hervormde kerk op 't Eiland van Nederhemert een kerkdienst gehouden. Speciaal daarvoor vaart op die zondag het pontveer tussen Nederhemert-noord en 't Eiland éénmaal, speciaal voor de kerkgangers.

Voor de éne keer dat het pontveer op zondag om half twee precies vaart, hoeven de passagiers geen vervoer te betalen. Ook die ene dame niet die met fiets voor de eerste dienst in april te laat kwam en waarvoor het pontveer toch 'n tweede vaart moest maken.

Na met het pontveer te zijn overgezet, wacht de kerkgangers altijd nog een flinke wandeling over de met rijzige populieren omgeven wegen.

Fotograaf Cor de Kock maakte de afgebeelde foto-reportage van die typische maandelijkse kerkgang naar de 'Eilandkerk'.

De gang naar de Hervormde Kerk op 't Eiland van Nederhemert-zuid. Het roept het beeld op van een voorbeeldige wandeltocht.

De kerk in zicht. De groep wandelaars is meer verspreid geraakt.

Hard gefust, toch niet. Een excuus bij de veerbaas.

Ze haalt het toch nog wel, even doortrappen en dan op tijd bij die ene maandelijkse speciale dienst.

Henk Spaan heeft vakantie

VEERPONTJES

Niet betalen op zondag

door SJAK JANSEN

Wenig overzetters in ons land bestaan al zo lang als dat in de Bommelerwaard tussen Nederhemert-Noord en Nederhemert-Zuid. Daar vaart al een heen-en-weer sinds 1480. Een zellboot, een roelboot, een glerpont die met de hand overgetrokken werd — het is opmerkelijk zo'n variëteit aan vervoeren de voorbije vijf eeuwen heeft geleverd in het dorp aan de dode arm van de Maas.

Op het ogenblik onderhoudt een kabelpont met een tien pk sterke buitenboordmotor de dienst. De pont is splinternieuw; drie maanden geleden kwam hij bij Verolme in Heusden van de werf. Hij is gebouwd door leerlingen van de bedrijfsschool — voor hetzelfde bedrag als wat het opknappen van de oude pont gekost zou hebben. Als je die te zwaar laadde kwam er water in het gangboord te staan. „Het was ook zo'n oud ding“, zegt veerman Piet van Liempt (46), „nog van vóór 1900.“

Kerkgangers

De pont was ook kleiner. Er konden maar twee auto's op tegen drie op de nieuwe. Een tractor met gierkar is nu ook geen probleem meer; die kan er royaal op. En 's zondags scheelt het een keer varen. 's Zondags, dat wil zeggen alleen de eerste zondag van de maand, moet Van Liempt rond de

klok van twee zo'n vijftig mensen van Noord overzetten die gaan kerken op Zuid. Als de dienst omstreeks kwart over vier is afgelopen komt Van Liempt weer uit huis en brengt hij hen terug naar Noord.

Het gaat om orthodoxe protestanten, die zijn in Nederhemert-Noord sterk vertegenwoordigd, wat betekent dat in dat deel van het dorp 's zondags drie keer wordt gekerkt. Meestal alle drie de keren in de kerk op Noord, maar op de eerste zondag van de maand maakt men een uitzondering en vindt de middagsdienst plaats op Zuid. Zo hoopt de dominee het kerkje daar, dat verder niet meer wordt gebruikt, te behoeden voor verpaupering.

Op de overige zondagen vaart het veer niet. De kerkgangers willen dan dat de zondagsrust in ere wordt gehouden. Aangezien zij met gemeente en provincie de belangrijkste financiers zijn van het pontje wordt die wens gerespecteerd en blijft het beurtveer jaarlijks veertig dagen aan de steiger. Toch vaart het nog zo'n achttienduizend maal heen en weer. Sturen hoeft Van Liempt niet, de veerboot ligt aan een kabel. Hij hoeft alleen maar een beetje gas te geven en de pont op de rivier te brengen. De bak blijft vanzelf op koers en hij kan met een gerust hart het geld voor de oversteek ophalen. Pas als de pont bijna aan de overzijde is moet hij terug naar de cabine om

af te remmen. De enige keer dat hij daar de ganse overtocht blijft is als hij de kerkgaanders overzet. Die mogen op zondag niet betalen. Het kerkbestuur regelt dat, per giro.

Vorstverlet

Een enkeling op Noord maakt de kerkgang per auto. Het is niet zo gek ver omrijden: slechts acht kilometer. Even buiten Nederhemert bereikt de dode Maasarm haar eindpunt.

daar rijd je in nog geen kwartier omheen. Vroeger, in de tijd dat de Maas nog niet was afgedamd en Nederhemert aan de drukke vaarroute Rotterdam-Den Bosch lag, was men veel meer aangewezen op het veer. Toen maakte het ook niet 's avonds om acht uur al zijn laatste overtocht. 's Winters ligt dat tijdstip zelfs al op vijf uur. En dan moet het niet vrie-

zen, want dan heeft Van Liempt vorstverlet.

De veerbaas is niet zo als zijn voorgangers die, als de rivier dichtlag, er een pad maakten, daar bij gingen zitten en van ledere passant een dubbelte incasseerden. Voor dat bedrag kocht men de zekerheid heelhuids de overkant te bereiken. Onbezorgd wandelde men eraartoe. Dat is nu anders. Er zijn er niet veel meer die het durven, meldt Van Liempt. Dat is jammer dan, maar vorstverlet is vorstverlet.

De veerman kent zijn rechten. Rond twaalf uur

maakt hij keurig nog een laatste overtocht en gaat dan een uur lunchen. De dertienhonderd inwoners van Nederhemert weten dat; zij zullen niet om half een bij de steiger gaan staan. Van Liempt kan in alle rust zijn brood opeten. Hij doet dat in een keet waarvandaan hij het veer niet kan zien. Horen wel, er zit een bel. Als die gaat weet de veerman dat er iets aan de hand is.

Wachten

Om 12.50 uur meldt de knecht van een van de landbouwers op Zuid zich

aan de steiger. Benieuwd of hij op de bel drukt. „Nee“, zegt Van Liempt, „die blijft keurig wachten“. En dat doet hij ook. Om vijf minuten voor een, als de veerman het laatste stuk van zijn boterham heeft weggehaald, zet hij de knecht over. Keert dan leeg terug, want er staan alweer twee fietsers. Die zien het pontje ras dichterbij komen, maar hee, wat is dat nou. Halverwege de rivier zet Van Liempt het vaartuig in zijn achteruit. Bij de steiger die hij daarnet leeg verliet is een dame komen aanlopen. Normaal gesproken gaat hij voor niemand terug. „Dit is ook mijn vrouw“, verklaart de veerman.

Zij heeft op Noord een paar boodschappen gedaan. „Zo, dus u komt een stukje over het pontje maken, wat leuk.“ Haar man is minder enthousiast. „Journalisten zijn allemaal hetzelfde, ze willen alleen maar sensatie. In plaats dat jullie nou eens over de nieuwe Wet Uitkeringen Wegen schrijven. Op het ogenblik is het zo dat de meeste veerdiensten bekostigd worden door de provincie. Die kan dat ook best met de miljoenen die zij te besteden heeft. Maar de nieuwe wet wil dat in 1993 de gemeenten zelf voor hun veren gaan zorgen. Zij hebben dat geld vaak niet. Als die wet niet aangepast wordt, heus, dan zullen er tientallen veren verdwijnen.“

● Het pontje tussen Nederhemert Noord en Zuid op een eerste zondag van de maand. De passagiers mogen niet betalen. (Foto Cor de Kock)

VAKANTIEBIJBELDAGEN

Thema Levend water

D.V. 8 & 9 JULI 2025

Di. 13:30 – 16:30 uur

Wo. 13:30 – 18:00 uur

afsluiting met friet

HHG Nederhemert
Ingang via kerkpad

VANAF 4 JAAR
T/M GROEP 8

SCHRIJF SNEL IN

Aanmelden via de QR-code
of via Heidi Vos 06-53523741
voor D.V. 23 juni 2025

SCAN
ME

Na inschrijving kun je ons volgen via het kanaal op whatsapp,
zodat we je snel en gemakkelijk op de hoogte kunnen houden..

Rouw

Op 15 mei 2025 overleed

Arie Marinus van Tilborg

Echtgenoot van Trudi van Tilborg

in de leeftijd van 64 jaar

Laatst gewoond hebbend: Tuinstraat 4

*Je vindt misschien
Dat je wat moet zeggen
Je denkt misschien
Dat kan ik niet*

*Je wilt me misschien
Weer zien lachen en genieten
Je denkt misschien, dat je me moet troosten
Want je wilt me niet verdrietig zien*

*Maar het enige wat ik echt graag wil
Wil je eens
En nog eens
Luisteren naar mijn verhaal*

